

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 10 K — f.
Fél évre . . . 5 K — f.
Negyed évre . . . 2 K 50 f.
Egyes szám ára 20 fillér

ZALAMEGYE

ZALAVÁRMEGYEI HIRLAP

Politikai és társadalmi hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések:
= Megállapodás szerint.

Nyilttér soronként 1 K.

Kéziratokat
nem küldünk vissza

Közös ügyek, ellentétes érdekek.

Aki azt hiszi, hogy az osztrákok és különösen Bécs magasabb politikai szempontokból vagy állami érdekekből ellenzik az önálló magyar bank felállítását, az nagyon csalódik. Bécs a gazdagságát félti. Nem szeretné látni, hogy a Monarkiában mellette még egy erős, hatalmas gazdasági gőcpont keletkezzék. Félti a pénzt, nem akarja kiereszteni a markából a magyarországi ipart és kereskedelmet, amelyet eddig ő dirigált.

Amióta a Habsburgok ülnek a magyar trónon, Bécsnek a praerogatívái sohasem homályosultak el. Bécs csupa gazdagság, csupa ragyogás, csupa erő. Mindezt első sorban császárijának, a mi királyunknak, a császári háznak, a mi királyi házunknak, az udvarnak, amelynek költségeihez a magyar állam ugyanannyi költséggel járul, mint Ausztria — köszönheti. A sok császári és főhercegi palota, a császári és főhercegi udvartartások, a császári muzeumok, képtárak és színházak, a külügyi képviselő, a diplomáciai kar, a katonai főhatóságok mind Bécs városának adnak díszet, tekintélyt és gazdagságot.

Azt mondják, hogy királyunk életkora, egészségi állapota, szokásai, hagyományai miatt nem töltheti nálunk az esztendő egy részét. De hát a trónörökös miért nem jön hozzánk?

Nem elszomorító gondolat-e az, hogy a magyar trónörökös, a leendő magyar király idegen az országban s még nem töltött egyfolytában nyolc napot a magyar fő és székvárosban s környezetében nagyító üveggel sem lehet magyar embert találni.

Honnan ismerje meg a magyar nép vágyait, szokásait, nemzeti életünk megnyilvánulását, aspirációinkat és eszményeinket, ha magyarok között nem él, velünk nem érintkezik.

Négyszáz év óta van ez így és mi békében, türelemmel, opportunus felfogással

nyugodtunk bele a megváltozhatatlanba. A józan ész és a magyar lovagiasság kerültek mindig az élesebb összeütközést és a felforgató tendenciákat. Helyes, hogy így volt. Béccsel, Ausztriával és az uralkodó házzal szemben támasztott igényeinkkel sohasem léptünk intrazigens álláspontra, mert — idehaza bármennyire összekaptunk is — a magasabb állami raison vezette mindig az ország nagyjait, amikor fontos kérdés megoldása előtt állottunk. Sohasem támasztottunk tulhajtott igényeket és mindenkor beértük a minimummal.

Ez az engedékeny és lojális magatartásunk megnövesztette osztrák szomszédaink szarvait és étvágyát.

Szemeikben a legkisebb vivmány is vörös posztó és minden csekélységből viharos lármát csapnak.

Itt volt például a bosnyák agrárbank esete, amely a mult hetekben akkora vihart vert fel. Bosznia Hercegovina okkupációjának tengernyi költségeiből Magyarország is viselte a rá eső részt; a pénznél értékesebb véráldozatban pedig Ausztria előtt járt. Harminc évig Boszniában kizárólag az osztrák tőke uralkodott s az osztrák vállalkozás és kereskedelem mind elszedte a Boszniából kiaknázható gazdasági előnyöket. És amikor a dicsőséges annexió több száz milliót kitevő költségeiből Magyarország is viseli az állam háztartásának egyensúlyát fenyegető részt, az osztrákok pokoli lármban törtek ki azért, hogy a közös pénzügyminiszter engedélyt adott egy magyar pénzügyintézetnek egy bosnyák bank megalapítására.

Akárhogyan gondolkodunk is a bosnyák bank felől; akár előnyösnek látjuk a magunk szempontjából, akár nem, mindenestre jellemző tünet, hogy Ausztria a meghódított tartományokat közgazdaságilag is magáénak tekinti. És mikor anyagi érdekekről van szó, az egész osztrák közvélemény kiméletlen dühvel fordul ellenünk.

De a mi béketűrésünknek is határt kell szabni.

Egyrészt államszövetségben élni Ausztriával, másrészt túrni azt, hogy rajtunk táncoljon az osztrák perfidia: ez nem önérzetes nemzetnek való sors. Mihelyt arról van szó, hogy a magyar érdek is érvényesülni kíván, nem lépve túl a paritás kereteit, az osztrák vad gyűlölet el akarja tiporni szerzett jogainkat, ez olyan eljárás, amely méltán kihívja az ellentállást.

Ha Ausztria nem hagy fel a folytonos provokálással, Magyarország sem túrheti jogainak csorbítását.

A komédiának egyszer végét kell szakítani. És ezt nem lehet másként elképzelni, mint ha valamennyien a nemzeti követelések mellé állunk és szakítunk az opportunizmussal, amely vakká tett bennünket. Keressük a békét, de ne féljünk a küzdelemtől.

Nekünk jogaink vannak, amelyeket sem osztrák erőszakoskodással, sem császári akarattal elkobozni nem lehet.

A mai politikai helyzetből sem képzelhető tisztességes kibontakozás a magyar állásponthoz való közeledés nélkül. A teljes vereség annyira visszavetne hennünket s oly örömet keltene Ausztriában, hogy egy századra újra meghódítottnak tekintenék Magyarországot.

Ellentétes érdekek mellett közösügyes politikát csinálni nem lehet. A közösségből egy kicsit tágítani kell, akár örül neki Lueger, akár nem.

Koldus városok.

Zalaegerszeg város polgármestere mult héten részt vett a városok kongresszusán és járta a miniszteriumokat. Mert anyai bajunk van, amiket a magas kormány jóakarata nélkül elintézni nem tudunk, hogy sok miniszteriumot, sok illetékes tényezőt végig kell kilincselni.

Egészen bizonyos, hogy a mi polgármesterünk találkozott ott fenn kollégákkal és deputációkkal, amelyek szintén egy kis segítségért jártak a minisztereknél. Mert hát Magyarországon majdnem minden város egész a koldusságig szegény

Hornyoszsindely, hódfarku cserépszindely, alageső, burkolótégla,

• keményre égetett buroktégla •

• (Klincker) istálló, folyosók és •

• átjárók részére. •

==== Bérmentve minden állomásra. ====

Első szombathelyi gőztéglagyár

••• Hübner testvérek és Pohl Gusztáv. •••

és agyon van nyomorítva olyan terhekkal, amelyek semmiféle összefüggésben sem állnak a helyi érdekekkel.

Az utóbbi években alig látunk egyebet, mint hogy a városok, nagy üres tarisznyával a nyakukon, koldus alázattal ácsorognak a kormány és a bankok pitvarain. És ezeknek a nagy koldusoknak nem lehet kiverni a fogát egy-két krajeárral, a százezrek pedig még a pénzverdében is lassan gyűlnek. A városok üres tarisznyával kódorognak hazafelé, azon törve a fejüket, hogyan lehetne haladni, a csőd veszedelme nélkül. A pótdó az a széles köpönyeg, amely alá a városok bujnak. Egyszer azonban csak elfogy a köpönyeg s a városok mezítlelre vetkőzve kénytelenek lesznek bemutatni: milyen nagy koldusok.

Pedig a magyar városoknak van elég érdemük arra, hogy az egész nemzet segítségét kérhessék. Bármily hálásan ismerjük is el azokat az érdemeket, amelyeket az alkotmányos küzdelmekben, hazánk függetlenségét biztosító közjogunk kiépítésében a vármegyék szereztek, el kell ismernünk azt is, hogy a magyar kultúra terjesztésének, a magyarosításnak, az iparfejlesztésnek nemzetetörő-sítő munkájából az oroszlanrészt a városokra hárul. A nemzet nagy többsége pedig meg van győződve arról, hogy a műveltségben és gazdagságban való megerősödés az a feladat, amelynek szolgálatába kell szegődnie minden magyar embernek, ha azt akarja, hogy ezen a földön a magyarság maradjon az ur és fentartsa a független magyar államot.

Megkövetelhetik tehát a városok, hogy nemzetetörő-sítő munkájukban az állam segítségükre siessen, midőn joggal panaszkodnak, hogy a munka folytatására nem érzik magukat elég erőseknek, mert fogytán vannak, sőt sok helyen — mint nálunk is — elfogytak a hozzá való eszközök.

A városok már évek óta sürgetik a segítséget. Első sorban azt kérték, hogy térítse meg az állam azokat a kiadásokat, amelyek az állami igazgatási teendők ellátásával járnak. Ezt már meg is ígérték. Két millió koronát szánt a kormány erre a célra, ami talán elég volna arra, hogy a városok legalább tisztviselőiket úgy ahogy fizethessék.

A második kérdésük a városoknak az, hogy függő adósságaik rendezésében gyámolítsa őket az állam. Körülbelül 200 millió koronára tehető az az összeg, amelyre a magyar városoknak sürgősen szükségük volna abból a célból, hogy hasznos beruházásokra felvett kölcsöneiket olcsó kamatozású, hosszú lejáratú törlesztéses kölcsönökkel fedezhessék. A községi kölcsönök nyújtásával foglalkozó pénzügyi intézetek feltételei ugyanis annyira terhesek, hogy a városok valósággal nyögnek a kamatok sulya alatt.

Hogy ez az óhajlás valóra váljék-e valamikor, bizony nagyon kétséges. Az állam nem mutat nagy hajlandóságot a városok anyagi felsegélye-

zésére, sőt — amint a mi példánk mutatja — még fokozottabb áldozatokat követel tőlük.

Zalaegerszeg város pótdójának majd egyharmad részét kulturális célokra fordítja. Amikor elemi iskoláit államosították, olyan terhes feltételeket fogadott el, amelyeknek már évek óta nem tud eleget tenni. Az állammal szemben fenálló tartozása felszaporodott s hiába kér könnyítést, elengedést, a pénzügyi hatóságok azzal felelnek, hogy végrehajtással fenyegetik meg a pénzzsekérnyit. Iskoláink egy része ideiglenesen rozoga épületekben van elhelyezve, tehát építeni is kellene, az állam az elmaradt részleteket sürgeti, a pótdó pedig 100%.

De mindez még csak a baj a lovassági laktanya ügyéhez képest. A mostani laktanyát a honvédelmi kormány alkalmatlannak találja s annak a veszélynek vagyunk kitéve, hogy elviszlik a katonaságot, ha nem épít a város új kaszárnyát. Ez pedig sokba kerül és 40% pótdó emelkedést jelent, mert a kormány annyit követel és oly keveset ígér, hogy a városnak a kaszárnyára bőven rá kell fizetnie.

Vagy elérjük mihamarább a 200%-os pótdó, vagy vissza kell fejlődniünk. Még szerencse lesz, ha megállhatunk ott, ahol vagyunk és nem veszítjük el keserves áldozatok árán megteremtett intézményeinket.

Ime, így segít a városokon az állam. Így nyomorognak a nagy koldusok tovább, amíg össze nem roskad az egész városi szervezet.

Vállalkozási kedv nincs; a drágaság emelkedik; pangás mindenfelé. Nem esoda, ha a városi lakosság nem szaporodik úgy, mint a nyugati államokban, ahol a kultúra, a gazdasági élet fejlődését a városok mutatják. A keleti államokban a gazdasági élet elmaradottságának jelei a néptelen, apró, anyagiakkal küzdő, esenevész városok. Német, Francia és Angolországban — virágzó falvak mellett ott vannak a népes, nagy városok. Nálunk koldus a falu és város egyaránt. Mert ugy gazdasági, mint kulturális intézményeinkben rendszertelenül cselekedtünk. Nem építettünk, csak a meglévő primitív falakat javítottuk.

Aktualitások.

(Kilátások.) Végre egy kis biztató reménységér csillant meg a heborult láthatár peremén. Azt írják, hogy Bécs engedményekre kész, vagyis jobban mondva kénytelen szóba állni a függetlenségi párttal, mert másfelé nincs kiút a válságból.

Annyi bizonyos, hogy valami változás beállott a helyzetben, mert a függetlenségi pártban eddig látható ellentétek mintha eltűntek volna. Az úgynevezett bankosport, amelyet szerettek volna egy kis töredéknek feltüntetni, nagyobb lett,

talánabb asszony és én, az életunt idealista, ki egy életen keresztül hiába kerestem a szépet és jót, míg végre felleltem magában mind a kettőt.

És most, mikor azt hittük mindketten, hogy felleltük a boldogságot, szétoszlik az, mint egy álom, mert a sors könyvében másképp volt írva. Ne vessen meg Magda! Beismerem nyomorúságomat, de becsületesen és őszintén megvallom magának a valót és azután mint nagy bűnös, a lábaim elé hajtom a fejem és várom ítéletét.

Szeretem a nővérét Magda — és ő is viszont szeret engem. Teljesen magától függ boldogságunk! . . . Ilonka nem sejt semmit, rajongással, imádattal csüng magán s mert ismeri barátságunkat, meg van győződve, hogy maga boldog lesz, ha megtudja választását.

Én pedig Magda, én úgy állítom maga elé a dolgot, mint egy problémát, mely megoldásra vár . . . Ha meg tud bocsájtani és felejteni, adja beleegyezését egybekelésünkhöz és boldoggá tesz mindkettőnk, ha pedig szívében erősebb lesz a bosszú, mint az irgalom s felfedezi nővére előtt, hogy nem vagyok méltó szerelmére, ebbe is belenyugszom. Tudni fogom kötelességemet. Akkor bocsásson meg nekem Magda és ne hagyja utánam halni azt a szegény ártatlan gyermeket . . .

Nem olvasott tovább, ököibe szorult hideg kezébe összegyűrődött a papír. A kandallóban

mint Bécsben gondolták. Ez a bankosport tudniillik a függetlenségi párt.

Távol élünk az eseményektől s politikai értékeléseinket természetesen csak onnét kapjuk, ahonnet a nagyközönség: a napilapokból. Ez egyszer azonban kivételösen jó helyről tudjuk, hogy a napilapok közlései nem felelnek meg a helyzet valódi képének, mert azok a bizalmas értekezletek, amelyeket a befolyásosabb politikusok tartanak, nincsenek a nyilvánosság szánva. Biztos értesüléseink vannak arról, hogy a vezető férfiak napról napra bizalmas értekezletekre jönnek össze s tulajdonképpen itt alakul ki a helyzet, amely nem olyan szomorú és vigasztalan többé, mint a vészmadarak hirdetik.

Hogy a kedvező fordulat, amelyről egyébként függetlenségi párti organumok a múlt héten már nyíltan beszéltek, összefüggésben van-e a német császár bécsi látogatásával, ezt hiába fessegetné akárki. A közvélemény azonban felteszi, hogy Vilmos császár jótanácsainak köszönhetjük a békésebb hangulatot.

Egyébként egész bátran feltehetjük azt is, hogy Bécsben a józan logika diadalmaskodott. Hiszen alig lehet elképzelni, hogy az udvari körök újra megkíséreljenek egy politikai kalandot, vagy államesínyt és a nyakunkra küldjenek egy Kristóffy-t. Amikor látják, hogy Wekerle, Andrássy Lukács és a többi kombinációba vett politikusok sem fuziót sem koalíciót, sem átmeneti állapotot létrehozni nem tudnak, szinte önmagától előtérbe tolokodik az a kényszerhelyzet, hogy az országgyűlés többségével, a függetlenségi párttal kell szóba állni, abból kell kormányt alakítani s annak a kívánságait kell meghallgatni, mert ugy kívánja az államraisson, hogy Magyarországon alkotmányos rend, béke és nyugalom legyen jó noszu ideig.

A függetlenségi párt pedig Bécsben diktált marsrutával nem vállalhatja a kormányt, mert lejártnak nem engedheti magát.

Amióta a függetlenségi párt a koalícióban helyet foglal, annyit és oly sokszor engedett régi, ragyogó, még politikai ellenfelei által is legnagyobb mérvben tisztelt programjából, hogy aki még most is engedményeket kíván, az a magyarság céljainak, a nemzeti ideálok ellenessége s annak a pártnak a romlására tör, amely az opportunus politika korában fentartotta a négy százéves törökvesztést, hogy azokat egykor a gyakorlati politika terén valóra váltsa.

Valljuk be, hogy a függetlenségi párt már ezideig is sokat engedett és sokat vesztett — a koalícióban helyet foglaló fejeváltások kedvéért. Neki — helyesen értelmezett és kereszttülvitt parlamentáris élet mellett — nem lett volna koalícióra szüksége. A választásokból győztesen került ki s mindenki joggal hihette, hogy elérkezett az az idő, amikor a függetlenségi párt változatlan programmal átveszi a kormányt s elkezd azokat a reformokat, amelyek a nemzeti

pattogva, sziporkákat szórva magasra csapott egy kéksziű lángnyelv, arra feledkezett száraz, égő szemével.

Csak nézte, csak bámulta a lángokat és lelki szemével egy képet látott azokban megelevenedni, a saját múltjának képét.

Egy félig rombadólt kastélyt, melynek hideg, üres szobáiból a hitelezők elvitték az utolsó darab butort is. Egy kis udvari szobáskában egy gyászba borult özvegyet, aki zokogva öleli magához két gyermekét, egy gyönyörű szőke hajadont és egy halvány, gyenge kis gyermek leányt. Az udvaron dobszó hangzik fel, az ablakon behallani a kíváncsi csöcselék durva nevetését. Végre elnémi a zaj, eloszlik a csöcselék, nyílik az ajtó és belép azon egy elhízott és kiélt arcu ember, a kastély és birtok új ura . . . A kép változik: a szőke hajadon menyasszony ruhában, koszorusan áll az oltár előtt, az elhízott, kiélt arcu férfi oldalán és suttogva, remegve mondja az esküt. A templom tele van most is kíváncsi emberekkel, de ezek nem nevetnek. Sajnálkozva nézik a sápadt menyasszonyt és itt is, ott is felhangzik a rézvért moraja: „megváltotta a nyomortól a családját és feláldozta magát a szegény.”

Még leverőbb a következő kép és annak jele-
netei: egy boldogtalan házasság, minden szomorú

A megoldott problema.

A verőfényes tavaszi nap után hideg esős este következett. A kert tele volt letört orgona virággal, bent a szobában pedig kellemes meleget árasztott a kandalló tüze.

Előtte kényelmes karosszékekben halott halvány arccal ült Magda, a milliomos Eröss bankár esodaszép felesége.

Karcsu ujjai között egy levelet szorongatott s néma zokogással újra meg újra átolvasta annak tartalmát:

— Kedves Magda!

Lábaim elé borulva, szóval akartam elmondani egy vallomást, de nincs hozzá erőm, mert érzem, hogy jellemtelen és nyomorult ember vagyok, ki fájdalmat okoz annak, aki maga a jószág.

Maga nagy fatalista volt mindig Magda; hitt a végzetben, melyet senki el nem kerülhet és hogy minden ember sorsa előre meg van írva . . . Hányszor vitatkoztunk mi e témán, hányszor nevettem ki elveit, büszkén, bátran hirdelve, hogy mindenki a saját tetteinek az ura és az erős akarat legyőz mindent és ime, ma meghajtom a fejem, hiszem és vallom, hogy igenis van végzet, mely elől nincs menekvés . . .

Mi volt a mi végzetünk Magda? Hogy találkozzunk mi ketten, maga, a legszebb és legboldog-

és agyon van nyomorítva olyan terhekkal, amelyek semmiféle összefüggésben sem állnak a helyi érdekekkel.

Az utóbbi években alig látunk egyebet, mint hogy a városok, nagy üres tarisznyával a nyakukon, koldus alázattal ácsorognak a kormány és a bankok pitvarain. És ezeknek a nagy koldusoknak nem lehet kiverni a fogát egy-két krajeárral, a százazrek pedig még a pénzverésben is lassan gyűlnek. A városok üres tarisznyával kóborognak hazafelé, azon törve a fejüket, hogyan lehetne haladni, a csőd veszedelme nélkül. A pótdó az a széles köpönyeg, amely alá a városok bujnak. Egyszer azonban csak elfogy a köpönyeg s a városok mezíttelenre vetkőzve kénytelenek lesznek bemutatni: milyen nagy koldusok.

Pedig a magyar városoknak van elég érdemük arra, hogy az egész nemzet segítségét kérhessék. Bármily halásan ismerjük is el azokat az érdemeket, amelyeket az alkotmányos küzdelmekben, hazánk függetlenségét biztosító közjoguk kiépítésében a vármegyék szereztek, el kell ismernünk azt is, hogy a magyar kultúra terjesztésének, a magyarosításnak, az iparfejlesztésnek nemzetserősítő munkájából az oroszlanrész a városokra hárul. A nemzet nagy többsége pedig meg van győződve arról, hogy a műveltségben és gazdagságban való megerősödés az a feladat, amelynek szolgálatába kell szegődnie minden magyar embernek, ha azt akarja, hogy ezen a földön a magyarság maradjon az ur és fentartsa a független magyar államot.

Megkövetelhetik tehát a városok, hogy nemzetserősítő munkájukban az állam segítségükre siessen, midőn joggal panaszkodnak, hogy a munka folytatására nem érzik magukat elég erőseknek, mert fogytán vannak, sőt sok helyen — mint nálunk is — elfogytak a hozzá való eszközök.

A városok már évek óta sürgetik a segítséget. Első sorban azt kérték, hogy térítse meg az állam azokat a kiadásokat, amelyek az állami igazgatási teendők ellátásával járnak. Ezt már meg is ígérték. Két millió koronát szánt a kormány erre a célra, ami talán elég volna arra, hogy a városok legalább tisztviselőiket úgy ahogy fizethessék.

A második kérésük a városoknak az, hogy függő adósságaik rendezésében gyámolítsa őket az állam. Körülbelül 200 millió koronára tehető az az összeg, amelyre a magyar városoknak sürgősen szükségük volna abból a célból, hogy hasznos beruházásokra felvett kölcsöneiket olcsó kamatozású, hosszú lejáratú törlesztéses kölcsönökkel fedezhessék. A községi kölcsönök nyújtásával foglalkozó pénzügyi intézetek feltételei ugyanis annyira terhesek, hogy a városok valósággal nyögnek a kamatok sulya alatt.

Hogy ez az óhajítás valóra válik-e valamikor, bizony nagyon kétséges. Az állam nem mutat nagy hajlandóságot a városok anyagi felsegélye-

zésére, sőt — amint a mi példánk mutatja — még fokozottabb áldozatokat követel tőlük.

Zalaegerszeg város pótdójának majd egyharmad részét kulturális célokra fordítja. Amikor elemi iskoláit államosították, olyan terhes feltételeket fogadott el, amelyeknek már évek óta nem tud eleget tenni. Az állammal szemben fenálló tartozása felszaporodott s hiába kér könynyítést, elengedést, a pénzügyi hatóságok azzal felelnek, hogy végrehajtással fenyegetik meg a pénzszekrényt. Iskoláink egy része ideiglenesen rozoga épületekben van elhelyezve, tehát építeni is kellene, az állam az elmaradt részleteket sürgeti, a pótdó pedig 100%.

De mindez még osekély baj a lovassági laktanya ügyéhez képest. A mosoni laktanyát a honvédelmi kormány alkalmatlannak találja s annak a veszélynek vagyunk kitéve, hogy elviszik a katonaságot, ha nem épít a város új kaszárnyát. Ez pedig sokba kerül és 40% pótdó emelkedést jelent, mert a kormány annyit követel és oly keveset ígér, hogy a városnak a kaszárnyára bőven rá kell fizetnie.

Vagy elérjük mihamarább a 200%-os pótdót, vagy vissza kell fejlődünk. Még szerencse lesz, ha megállhatunk ott, ahol vagyunk és nem veszítjük el keserves áldozatok árán megteremtett intézményeinket.

Ime, így segít a városokon az állam. Így nyomorognak a nagy koldusok tovább, amíg össze nem roskad az egész városi szervezet.

Vállalkozási kedv nincs; a drágaság emelkedik; pangás mindenfelé. Nem csoda, ha a városi lakosság nem szaporodik úgy, mint a nyugati államokban, ahol a kultúra, a gazdasági élet fejlődését a városok mutatják. A keleti államokban a gazdasági élet elmaradottságának jelei a néptelen, apró, anyagiakkal küzdő, esenvész városok. Német, Francia és Angolországban — virágzó falvak mellett ott vannak a népes, nagy városok. Nálunk koldus a falu és város egyaránt. Mert ugy gazdasági, mint kulturális intézményeinkben rendszertelenül eselkedtünk. Nem építettünk, csak a meglévő primitív falakat javítottuk.

Aktualitások.

(Kilátások.) Végre egy kis biztató reménység csillant meg a beborult láthatár peremén. Azt írják, hogy Bécs engedményekre kész, vagyis jobban mondva kénytelen szöba állani a függetlenségi párttal, mert másfelé nincs kiút a válságból.

Annyi bizonyos, hogy valami változás beállott a helyzetben, mert a függetlenségi pártban eddig látható ellentétek mintha eltűntek volna. Az ugynevezett bankosoport, amelyet szerettek volna egy kis töredéknek feltüntetni, nagyobb lett,

mint Bécsben gondolták. Ez a bankosoport tudniillik a függetlenségi párt.

Távol élünk az eseményektől s politikai értesüléseinket természetesen csak onnét kapjuk, ahonnét a nagyközönség: a napilapokból. Ez egyszer azonban kivételosen jó helyről tudjuk, hogy a napilapok közlései nem felelnek meg a helyzet valódi képének, mert azok a bizalmas értekezletek, amelyeket a befolyásosabb politikuskok tartanak, nincsenek a nyilvánosság számára. Biztos értesüléseink vannak arról, hogy a vezető férfiak napról napra bizalmas értekezletekre jönnek össze s tulajdonképen itt alakul ki a helyzet, amely nem olyan szomorú és vigasztalan többé, mint a vészmadarak hirdetik.

Hogy a kedvező fordulat, amelyről egyébként függetlenségi párti organumok a mult héten már nyíltan beszéltek, összefüggésben van-e a német császár bécsi látogatásával, ezt hiába feszegetné akárki. A közvélemény azonban felteszi, hogy Vilmos császár jótanácsainak köszönhetjük a békésebb hangulatot.

Egyébként egész bátran feltehetjük azt is, hogy Bécsben a józan logika diadalmaskodott. Hiszen alig lehet elképzelni, hogy az udvari körök újra megkiséreljenek egy politikai kalandot, vagy államesínyt és a nyakunkra küldjenek egy Kristóffy-t. Amikor látják, hogy Wekerle, Andrássy Lukács és a többi kombinációba vett politikuskok sem fuziót sem koalíciót, sem átmeneti állapotot létrehozni nem tudnak, szinte önmagától eltérbe tolokodik az a kényszerhelyzet, hogy az országgyűlés többségével, a függetlenségi párttal kell szöba állani, abból kell kormányt alakítani s annak a kívánságait kell meghallgatni, mert ugy kívánja az államra is, hogy Magyarországon alkotmányos rend, béke és nyugalom legyen jó noszu ideig.

A függetlenségi párt pedig Bécsben diktált marsrutával nem vállalhatja a kormányt, mert lejártni nem engedheti magát.

Amióta a függetlenségi párt a koalícióban helyet foglal, annyit és oly sokszor engedett régi, ragyogó, még politikai ellenfelei által is legnagyobb mérvben tisztelt programjából, hogy aki még most is engedményeket kíván, az a magyarság céljainak, a nemzeti ideálokak ellensége s annak a pártnak a romlására tör, amely az opportunus politika korában fentartotta a négy százéves törekvéseket, hogy azokat egykor a gyakorlati politika terén valóra váltsa.

Valljuk be, hogy a függetlenségi párt már ezideig is sokat engedett és sokat veszített — a koalícióban helyet foglaló fegyvertársak kedvéért. Neki — helyesen értelmezett és keresztültülvitt parlamentáris élet mellett — nem lett volna koalícióra szüksége. A választásokból győztesen került ki s mindenki joggal hihette, hogy elérkezett az az idő, amikor a függetlenségi párt változatlan programmal átveszi a kormányt s elkezd azokat a reformokat, amelyek a nemzeti

A megoldott problema.

A verőfényes tavaszi nap után hideg esős este következett. A kert tele volt letört orgona virággal, bent a szobában pedig kellemes meleget árasztott a kandalló tüze.

Előtte kényelmes karosszékekben halott halvány arccal ült Magda, a milliomos Eröss bankár esodaszép felesége.

Karcsu ujjai között egy levelet szorongatott s néma zokogással újra meg újra átolvasta annak tartalmát:

— Kedves Magda!

Lábai elé borulva, szóval akartam elmondani egy vallomást, de nincs hozzá erőm, mert érzem, hogy jellemtelen és nyomorult ember vagyok, ki fájdalmat okoz annak, aki maga a jószág.

Maga nagy fatalista volt mindig Magda; hitt a végzetben, melyet senki el nem kerülhet és hogy minden ember sorsa előre meg van írva... Hányszor vitatkoztunk mi e témán, hányszor nevettem ki elveit, büszkén, bátran hirdetve, hogy mindenki a saját tetteinek az ura és az erős akarat legyőz mindent és ime, ma meghajtom a fejem, hiszem és vallom, hogy igenis van végzet, mely elől nincs menekvés...

Mi volt a mi végzetünk Magda? Hogy találkozzunk mi ketten, maga, a legszebb és legboldog-

talanabb asszony és én, az életunt idealista, ki egy életen keresztül hiába kerestem a szépet és jót, míg végre felleltem magában mind a kettőt.

És most, mikor azt hittük mindketten, hogy felleltük a boldogságot, szétoszlik az, mint egy álom, mert a sors könyvében másképp volt írva. Ne vessen meg Magda! Beismerem nyomorúságomat, de becsületesen és őszintén megvallom magának a valót és azután mint nagy bűnös, a lábai elé hajtom a fejem és várom ítéletét.

Szeretem a nővérét Magda — és ő is viszont szeret engem. Teljesen magától függ boldogságunk!... Ilonka nem sejt semmit, rajongással, imádatlalt csüng magán s mert ismeri barátságunkat, meg van győződve, hogy maga boldog lesz, ha megtudja választását.

Én pedig Magda, én ugy állítom maga elé a dolgot, mint egy problémát, mely megoldásra vár... Ha meg tud bocsájtani és felejteni, adja beleegyezését egybekelésünkhöz és boldoggá tesz mindkettőnköt, ha pedig szívében erősebb lesz a bosszú, mint az irgalom s felfedezi nővére előtt, hogy nem vagyok méltó szerelmére, ebbe is belenyugszom. Tudni fogom kötelességemet. Akkor bocsásson meg nekem Magda és ne hagyja utánam halni azt a szegény ártatlan gyermeket...

Nem olvasott tovább, ököibe szorult hideg kezeibebe összegyűrődött a papír. A kandallóban

pattogva, sziporkákat szórva magasra eszpott egy kéksziű lángnyelv, arra feledkezett száraz, égő szemével.

Csak nézte, csak bámulta a lángokat és lelki szemével egy képet látott azokban megelevenedni, a saját multjának képét.

Egy félig rombadólt kastélyt, melynek hideg, üres szobáiból a hitelezők elvitték az utolsó darab butort is. Egy kis udvari szobácskában egy gyászba borult özvegyet, aki zokogva öleli magához két gyermekét, egy gyönyörű szöke hajadont és egy halvány, gyenge kis gyermek leányt. Az udvaron dobszó hangzik fel, az ablakon behallani a kíváncsi csöcselék durva nevetését. Végre elnémul a zaj, eloszlik a csöcselék, nyílik az ajtó és belép azon egy elhízott és kiélt arcu ember, a kastély és birtok új ura... A kép változik: a szöke hajadon menyasszony ruhában, koszorusan áll az oltár előtt, az elhízott, kiélt arcu férfi oldalán és sutogva, remegve mondja az esküt. A templom tele van most is kíváncsi emberekkel, de ezek nem nevetnek. Sajnálkozva nézik a sápadt menyasszonyt és itt is, ott is felhangzik a részvét moraja: „megváltotta a nyomortól a családját és feláldozta magát a szegény.”

Még leverőbb a következő kép és annak jellemei: egy boldogtalan házasság, minden szomorú

politikai és gazdasági függetlenségéhez vezetnek. Azonban a következmények rácafoltak még azokra is, akik csak a kisebb programponthoz való elérését remélték, mert a függetlenségi párt programjának egyetlen egy pontja sem jutott a megvalósulás stádiumába. Mindig a paktumot hánytorgatták fel, valahányszor a párt követelésekkel lépett fel.

Bizonyos, hogy ennek a lehetetlen helyzetnek véget kellett vetni, nehogy a képviselőház legnagyobb pártja lejárassa magát. Alakuljon bármiként a jövő, az az egy bizonyos, hogy soha semmiféle pártnak kevesebb koncessiót nem nyújtottak, mint a függetlenségi pártnak. Az is bizonyos, hogy ha akárhányszor is tűznek ki új választásokat, a függetlenségi párt többségét megcsappantani nem tudják.

Tehát csak egy megoldás lehet: a függetlenségi párt kormányra jutása s programjának — egyelőre legalább részben való — megvalósítása.

Egyéb mód ma már, amikor a fúziós és koalíciós törekvések kutba estek, egyáltalában nincs.

Lehet, hogy ezt Vilmos császár vette észre, lehet, hogy a bécsi politikusok és aulikusok maguktól is rájöttek. Elég nekünk az, hogy kedvezőbb szelek fujdogálnak.

* * *

(Az érettségi.) (F. É.) A mult idők sötét szellemei lassan lassan elköltöznek árnyékvilágukba s nem rémítik többé az embereket. Akik a sirba szálltak, azok megpihennek s nem háborgatják ártatlan felebarátaikat. A politikai világban még előfordul, hogy egy egy halottnak vélt politikus ismét feltámad s próbál életet lehelni elvándorolt tagjaiba, de még itt is ritkán sikerül ez a kísérlet, még kevésbé társadalmi életünkben.

Csak egyetlen sárga rém jár kél közöttünk, csak egy képviselője az elmúlt időknek kísért még az élők között s úgy látszik, még sokáig is fog kísérteni. Mindnyájunknak, kik valaha iskolát látogattunk, a diákoknak, a szülőknek, no de még a tanároknak is ijesztő koboldja: az érettségi.

Évről évre előretolódik ez a téma s elő is fog tolokodni, míg ez a hazajáró lélek nyugalmát meg nem találja, míg csak el nem költözik többi, elporladt, rég elfelejtett társai közé, a nagy semmibe, a Nirvánába, vagy akár a pokomba.

Az érettségi vizsgálatok szerte az országban megkezdődtek. A diákok már összedugják a fejüket s az első komoly lépés a becsapásra megtétele, mert mindegyik csak azon töri a fejét, miképen lehetne a tanárok figyelmét kiejtszani. Az ifju tehát, kinek kiadják érettségéről a bizonyítványt, hogy ezt elérhesse, már első aktusában e vizsgálatnak színelni kényszerül, mert hiszen nem kis dolog nyolc esztendő munkásságának

részletével. A férj egy lelketlen spekuláló pénzember, aki nem tudja megérteni nejét. Egy hervadó bánatos asszony, átsirt napok, átvirrasztott éjjelek, szomorú reménytelen élet . . .

Az asszony hirtelen feltekintett. Mintha rózsaszínű felhő borult volna a szobára és ezüst oszlopok szólaltak volna meg a füle mellett.

Ah igen! — egy új látomány: a kis hugát látja hófehér ruháskában, lobogó hajjal szaladgálni végig a hideg, fényes terméken. Csengő kacagása életet, vidámságot hoz azokba és az öröm pirját a szenvedő mártír arcra . . .

Az asszony ajkain gyenge mosoly jelent meg egy pillanatra. De a kedves kép csakhamar eltűnt, hogy helyet adjon egy másiknak.

Gyászba borult várost lát, melynek falai közt rémes járvány szedi áldozatait. Egy fényes palota kivilágtott ablakai mögött szivtépő látvány játszódik le. A halovány asszony karjai közt utolsót sóhajt a legjobb édes anya, a mellékszobában pedig kis nővére vívódik a halállal.

Üres az egész palota. A ház ura már az első rémhirre elhagyta a várost, a cselédek futva menekültek a ragályos betegek közeléből.

Egy hűséges öreg asszony, a ház régi cselédje és a ház urnője a palota egyedüli lakói. És néha egy harmadik. Az a fiatal orvos tanár, aki nap-

gyümölcsét egyszerre elveszteni s megbukni azon a vizsgán, mely egyedül képesíti a diplomás pályákra.

S a tanárok, kik nyolc esztendőn keresztül kiismerték egész benső világát a tanuló ifjuságnak, az inquisitorok gyűlölt szerepét játsszák, mert a közoktatási törvény ezt így írja elő. S kénytelenek legkedveltebb diákjaiknak is halálverejüket izzadó kétségbeesett fizognomiáját látni.

A nyolc esztendőn keresztül eminens diák a tulizgatottság, a szokatlanság következtében elveszti a fejét s aki mindenkor mindent tudott, a vizsgán még azt is elfelejti, mit máskor még álmában is elmondott. S ezt nevezik érettségi vizsgálatnak, és csodálkoznak, ha az ifjuság minden eszközt megragad, hogy e kellemetlen, szükségtelen, e felesleges terhén úgy a hogy tud, könnyíteni igyekszik.

S egymásután olvashatjuk majd az ebben, vagy abban a középiskolában felfüggesztő intézkedéseket, mert rájöttek, hogy az ifjak írásbeli dolgozatai feltűnően hasonlítanak egymáshoz, sőt még azonos hibákat is találnak bennök. Az érettségi vizsgát felfüggesztik s nagy esomó diák a szülőnek hihetetlen kinokat, szenvedést okoz.

S mindez miért?! Hogy a diák nyolc esztendő tudásáról meggyőződjenek? Hogy lássák, miként tud ósdi formások szerint saját lábán megállni? Vagy hogy talán a tanári kart ellenőrizzék, mennyiben igazságos a diákok tudásának megítélésében?!

Am akkor küldjenek minden vizsgálatra, ha ugyan vizsgálatra szükség van még, kormánybiztost, vagy az év folyamán, miként a katonaságnál, inspicáljon a felettes hatóság és váratlanul, minden bejelentés nélkül kopogtasson az egyes osztályokba, s akkor vizsgáztasson. Ez az eredmény meg fog felelni a valóságnak. De akkor, mikor a diák a képződés, az egész esztendői drukk következtében a lehető legfeszesebbre izgatódik, akkor, mikor a józan gondolkodását a legkevésbé tanuló tudja megőrizni, akkor annak a jelentős vizsgálatnak célja nem lehet, mert nem adja hí képét az igazságnak s a valóságnak meg nem felel.

* * *

(Változó izlés.) Egy hete mult, hogy Zalaegerszegen színészet van. Szalkay Lajos színgazgató nem panaszkodhatik a pártolás hiánya miatt, amire egyébként rá is szolgált. Erről a színházi rovat számol be. Itt egy kis közönség tanulmányról lesz szó.

Régi könyvekből és írásokból olvassuk, hogy valamikor a magyar közönség mennyire tudott lelkesülni a komoly színpadi muzsáért. Lángolt a hazafias darabokért; főur és szolga épült a magyar géniusz alkotásain, amelyeknek minden szava hazaszeretetről, eleink diósóságáról, magasz-

nap után részvételtjes arccal látogatja a beteget és vigasztalja a hősies asszonyt.

Most is erőszakkal vonszolja el a halottól az asszonyt és félig kérve, félig parancsolva mutat a mellékszoba felé, honnét áthallani a beteg leány fájdalmas jajgatásait.

Az asszony pedig összerogy a drága szőnyegen és két karjával görcsösen kulesolja át az orvos térdeit. Mentse meg, mentse meg legalább őt. Miért áldoztam én fel az életemet és boldogságomat? . . .

Egy Madonna kép függ az ágy felett, a térdelő asszony oda csuszik az elé, beszél hozzá őrvöngve, kétségbeesett szavakat és szívében egy soha sem tapasztalt érzés támad, midőn észre veszi, hogy mögötte összetett kezekkel, könnyes szemekkel imádkozik az orvos is.

És azon a szomorú éjszakán megfordul a leányka betegsége és biztos uton halad a gyógyulás felé.

A kandallóban elhamvadt a tűz, de az álmodozó asszony nem vette észre. Fejét hátra hajtva merengett egy új képen, mely lábba hozta egész valóját.

A fiatal orvos tanár jelent meg előtte. A halovány arcu asszony, aki halálját akarja elrebegni, de ajkai némák s csak a szemei beszélnek.

És a férfi megérti a szemek beszédét is . . .

tos eszményeinkről beszélt. Szerették a mélyen járó drámákat, a nagy problémákkal foglalkozó színműveket s amikor derülni akartak, nem a meztelenségeket, nem a trágárságokat keresték, hanem a nemes, klasszikus humor gyönyörködtette a közönséget. Akkor még nem ismerték az orfeum és kabaret stílust; emelkedettebbek és finomabbak voltak a lelkek.

Tessék megfigyelni a mai kor esztétikáját, izlését, hajlandóságait. Megfigyelő területnek elég a kisvárosi színház is.

Mi kell ma nekünk? Operett és sikamlós komédia. Nagy ritka kivétel, ha egy komolyabb darabot, mint például a mult héten a „Tanító-nőt“ telt ház néz végig. Csak a tingli-tangli-nak, a vaskos kuplénak, az üres, szellem nélküli komédiáknak van ma kelete.

Ezelőtt három évtizeddel még a jeles drámaírók munkáinak megkapó részleteit szavalta a szolgáló is, ma pedig a kuplétat nyöszörgi, szuszogja minden rozoga verkli és gramofon.

A népszínmű pedig teljesen lecsuszott a színpadról. Blahánéval, Tamásival eltűnt az ideálizált magyar paraszt; most már csak osufnak állítják a közönség elé, hogy káromkodják és köpködjön, a fejlettebb esztétikai érzék dicsőssé- sére.

Nemzeti irányú színműirodalmunk nincs. Mert a közönségnek nem is kell.

Ez kulturhistóriai jelenség, amelyet szomoruan irunk az operettkorszak terhére.

És ha már annyira kell a muzsika, a keringő, boszton és kuplé, legalább egy kis tartalmat adnának a szövegírók ezeknek a pikantériára éhes közönség mindennapi fogyasztására szánt daraboknak. Ne iennének olyan hallatlan hülyék, hogy az embernek szinte viszorog a háta a művészi kéjtől. A romantikus elemet a képtelenségek képviselik, a szerelmet a tiltott gyümölcs, a művészi szépet a fodros alsószojnya, a trikó és a formás lábikrák.

A színész pedig igazán nem tehet róla, hogy komédiássá kell lennie. Egyszerűen alkalmazkodik a kor izléséhez. Ugy tesz, mint a szobrász, akitől nem veszik meg a műalkotást, tehát szék- lábat farag.

A zalaegerszegi színházban is alig lehet egy idény alatt két komoly darabot előadni. Mert hát kuplé kell a magyarnak, nem hazafiaskodás és tragikus hősök szenvedése. Nemzetközi plaudrába öltözött már a lelkünk is, az irodalmunk, az izlésünk. Szóval merészen törünk a nyugati kultúra felé.

Egerszegi krónika.

Rovatvezető: Publ.

Az elfogyott intelligencia.

Egyik nagyobb és erősen fejlődő vidéki mezővárosunkban történt. Van neki vasútja is,

és a boldogtalan asszony feltalálta a boldogságot.

Oh gyönyörteljes ez a kép! Meg van rajta örökítve a boldogságban eltelt idők minden órája, minden üdvössége. A merengő asszony arca lázas pirban ég, ajkain valami tulvilági mosoly jelenik meg. Fehér kezeit öntudatlanul nyújtotta előre, mintha magához akarná vonni a csábos képet és ijedten rezzent össze, midőn megörrent azokban az összegyűrt papír.

Feltekintett, megdőbbenve nézett széjjel a szobában, de egy pillantás a levélre meggyőzte, hogy vélt boldogsága csak álomkép volt s előtte áll a rideg való.

Tántorgó léptekkel mérte végig néhányszor a szobát. Majd az ablakhoz lépett és izzó homlokát az üveg táblára szorítva kibámult a sötét éjbe.

Tehát ő mást szeret s neki határoznia kell. Megoldani a problémát . . .

Fejét kis tenyere közé szorítva megpróbálkozott, hogy higgadtan gondolkodjék.

„Ha meg tud bocsátani . . . mindkettőnk boldoggá tesz“ . . . igen megbocsát és boldoggá teszi őket. Egy pillanatra el is merengett a gondolaton, de már a másikban minden erejével tiltakozott az ellen fellázadt ifju vére.

Megbocsátani, nézni azok boldogságát . . . irigyelni a másiktól az édes öleléseket, szenved-

szeszgyára is, jegyzői székhelye is és valami 20 egynéhány kilométerre van Zalaegerszegtől.

Hát ebbe a mezővárosba beállit két utazó, éppen dél felé. Beszállván a vendéglőbe, mindjárt ebédelnek is. Amint a pincér kiönti a levesüket — nem a földre, hanem a tányérjukba — az egyik utazó ezt kérde tőle:

— Mondja csak, kérem, van itt intelligencia?

A pincér új ember is, meg kezdő is lévén, csak bámult, na igen, mert nem tudta, hogy van-e. De feltalálta magát:

— Nem tudom kérem, majd megkérdem rögtön odakint a főnöktől.

És tényleg a kérdést előterjeszti a konyhán a főnöknek.

Az is csak néz. Hát ez mi a fene lehet? Hogy mi mindent kitalálnak ebben a mai világban. De régi, harcdeztett korcsmáros lévén, ő is feltalálta magát.

— Eredj vissza és mond meg az uraknak, hogy volt, de már megették a tyukászok!

Érthető ezek után, hogy azt a szimpatikus fiatal földes urat, ki abban a mezővárosban lakik, mikor bejött Egerszegre, mennyire megcsodálták.

Egyik maliciózus barátja meg is jegyezte:

— Szerencséd, hogy olyan rossz bőrben vagy, mert különben téged is megették volna a tyukászok.

A Barossligetben.

Jó egy pár várost bejárhatunk, míg találunk benne egy olyan remek kis barátságos ligetet, mint a mi Baross-ligetünk. Gyönyörű fenyői, árnyas utjai, de meg állandó örömet és menyéi élvezetet nyújtó fülemiléi, amint egymást felülmulva csattogtatják szerelmes dalaikat, szinte praedestinálják, hogy mint a szemünk feltett kincsét tekintsük ezt a ligetet.

E helyett mit látunk? Azt, hogy közönségünk teljesen elhanyagolja, akik pedig felkerek-sik — pardon, de azért mégsem általánosságban értem — jobb volna, ha inkább teljesen mel-lőznék.

Mert egyenesen felháborító az a vandalizmus, ami ott végbe megy és amit napról-napra kell tapasztalni. A gyepágyak szélét letaposásák, a virágzó orgona, japánbirs, gesztenyefa stb. virágjait garmada számára pusztítják, az utakat teljesen elhanyagolják és ezt tapasztalni kell akkor, mikor egy minden nemes és szép célért lelkesedő polgármesterünk van, akinek a virág-kultusz és ápolás iránt hogy van érzéke, be-igazolta azzal, miszerint polgármestersége óta hivatalának erkélyét virágokkal díszíti. (Hány erkélyes ház van a városban és éppen ennek a poétikus, szép dolognak nem akadnak követői.)

délyes esőkökat, melyek nélkül ő már nem tud élni, ehhez neki nincs ereje.

Hát akkor a kis nővére előtt felfedezi, ki az az ember; igen, ezt fogja tenni. És ha az a nyomorult bele pusztul? Hát haljon meg! Meg-szertják, meg is gyászolják a sziveikben, de nem fogja többé egyikük nyugalmát sem zavarni.

A nyugalmukat! Hogy rázkódott össze az asszony e gondolatra. Hát lesz ő neki még azután nyugalma, a föld alatt tudva azt, aki mindene volt a világon és akit ő kergett a halálba; látva nap-nap után a kis huga hervadó arcát, vádli tekintetét. Nem, soha — ez nem megoldás.

Kínos tépelődése közben egy történet jutott eszébe. Régen, még leánykorában olvasta valahol.

Egy szép királyasszonyról szólt, aki bele-szeretett egy dalis ifju apródba. A királynak elárulták a szerelmeseket és ez a sorsra biza a büntetést, kegyetlenebbül büntetvé ez által, mintha egyenesen halálra ítélte volna a szerel-meseket.

Egy óriási termet átalakított szinpad-dá. A nézőteret és a szinpadot egy vasrác választotta el. A nézőtér az udvar foglalt helyet, a szinpadon festői ruhában, ifju szépségében az ifju állt.

Fehér selyem vánkoston egy arany- és egy ezüst kulcsot nyújtottak be az ifjunak, melyek közül szabadon választhatta az egyiket.

Ezzel különben csak fel akartam a polgár-mester ur figyelmét hívni, mert tudom bizto-san, hogy ha sétálgatna a Barossligetben, akkor ezek az állapotok megszűnének.

De meg egy összeesküvést is nyilvánosságra akarok hozni. Nagyon sokan vagyunk, kik való-sággal rajongunk ezekért a bájos kis fülemi-lékért, de vannak nagyon sokan éretlen, rom-lott lelkű, vásott és csapni való suhancok, kik pusztítják ezeket az ártatlan madarakat.

A minapában egy ilyen kölyök éppen sze-mem láttára akart leparittyázni egy esattogó kis csalogányt. Végtelen elfogott a düh és nem kérdezve, ki fia, 8 és $\frac{3}{4}$ -es számú keztyűt ki-vánó tenyeremmel úgy vágtam pofon, hogy még a szeme is elfelejtett szikrát hányni.

Ilyen cézzal esküdünk össze most többen és csak azért hozom fel, hogy azok a madár-pusztító suhancok ezután ne legyenek annyira meglepve, mint volt az első paciens.

És még egyet! A vasuti bejáráznál levő tábl-láról esüggő, mintegy öt hosszú gyaluforgácsot roppant izléstelennek találok. Hogy a liget szépségének harmoniáját rontja, az biztos.

Dóczi Klári.

Haja szöke, kék a szeme, tűz a piros ajka . . .
Dóczi Gábor valamennyit megszerette rajta.
Ha rá nézett, lobogó láng lett minden csepp vére.
Ósi házat, házatáját,
Feleségét, kicsi lányát
Búcsu nélkül odahagyta érte.

Bábájával, bűnös vágyal magához igézte . . .
Alvó lányát, feleségét még csak meg sem nézte.
Be sem várta a pirkadást, fesskeszavas reggelt,
Azzal a rossz tündérlánnyal,
Aranyhaju boszorkánnyal
Idegenbe még éjszaka elment.

Elvitte a szöke csoda, a szerelmi mámor,
S bűne, rabja, játékszere lett a szegény Gábor.
Ölelés, csók, mámor járta reggeltől napestig . . .
Othon meg hű felesége
Sírva fekszik, sírva kél fel,
Csak az Isten a tudója — meddig! . . .

Halvány asszony, szép Dócziné nap-nap után
[hervad . . .]
Lelke terhét nem bírja már, ágyának esik egy nap.
Megy a levél — kérés, hívó — érte, egyre-másra . . .
Dóczi meg — a lány bolondja —
Meg se nézi, fel se bontja,
Olvastalan veti a parázssra.

Beteg asszony, szép Dócziné, urat lesi, várja . . .
Beteg ágya mellett csacsog hét éves kis lánya:

A két kulcs az élet és a halál kulcsa volt. Mindenki, az ifju is tudta, hogy a szinpad két ellenkező oldalán két kis bezárt ajtó van. Az egyik mögött egy előkelő, ifju, szép leányka állt, ki titokban epedt az apród után, a másik mögött pedig kivont pallossal a — bakó.

A sorsra volt bizva, hogy melyik ajtót nyitja ki az ifju. Az egyik mögött az élet és boldogság, a másik mögött a legborzalmasabb halál várt rá.

Mig a nézők lélegzetüket visszafojtva figyeltek a történéndőket, az ifju mosolyogva, bátran nyújtotta kezét a vánkos felé.

Ismerte szerelmesét; hitte, hogy az nem nyugodott addig, míg meg nem tudta a kulcsok titkát. Kérdő tekintettel nézett a királyi páholy felé, várva szerelmesének egy titkos inté-sére. A szép királyasszony pedig, aki csakugyan ismerte a titkot, meg is adta a jelt.

A történet itt félbe szakadt. Az olvasó kép-zeletére bizván, hogy melyik kulcsot választotta az ifjuval a forró vérű, szerelmes, de az örü-lésig féltékeny szép királyasszony.

Oh, Magda még vissza emlékezett, mily ne-vetségesnek találta ő akkoriban e kérdést.

Hát persze hogy az életet, a szép leányt vá-lasztotta a királyné, de most — oh, most már fel tudja fogni, mily rettenetes volt annak a szerencsétlen asszonynak a bűnhődése.

Vissza ment a kandalóhoz. Összekaparta az elhamvadt parazsat és elégette a levelet.

— Ugy-e drágám, édes anyám, ha te írni
[tudnál,

Magad írnál s a levélre
Apuska is visszatérne
S egyszeriben te is meggyógyulnál.

— Várj csak édes! Tudom már mit . . . Na
[ne sírj mamám, na . . .

S befordul a kis Klári a dolgozószobába.
Tollat, papírt előkeres, gondolkodik, hümmget
S irkalapra rója, rója
Kis kezében futó toll a
Görbe-gurba verébfej betűket.

— Te aranyos, rossz apácska! Tudod-e ki ír ma?
Anyus helyett a levelet kicsi lányod írja.
Mama beteg . . . Egyre sír, ri, hogy én árva
[lettem;

Pedig, ugy-e, nem igaz a
Mondd meg neki, gyere haza,
Gyere haza édes apám, lelkem! . . .

A háttáj is csupa bánat, csupa szomorúság! . . .
Mucinak négy cicája lett és nincs is más ujság.
És nem győzzük anyuskával hazatérned várni.
Téged les-vár, este-reggel
Ezer csókkal, szeretettel
Mamácska, meg kicsi lányod Klári.

Megy a levél . . . posta viszi . . . fehér ga-
[lambposta,
Nézi, bontja Dóczi Gábor: ki írta? . . . ki
[hozta?

Búcsut se vesz, el se köszön a szöke csodától . . .
Ugy kacagnak, sírnak nyakán:
— Apám! Apám! . . . Édes apám! . . .
Isten hozott, lelkem uram, Gábor! . . .

Színház.

(He.) Beköltözik a pezsgő eleven élet, a „Dollár-királynő“ melodiáit szelében-hosszában dudol-ják és füttyülik, a starokat vetélkedve ünneplik, szóval meg van az az egészséges láz, ami rendes következménye annak, ha egy kisebb vá-rosva egy elsőrendű erőkből álló társulat be-vo-nul.

Az első előadásokon nyert kedvező impresz-sziók most már végleg és határozottan kialakul-tak. A tagok művészi niveauon állanak, a műve-zetés ötletes, a rendezés mintaszerű, a tiz tagu zenekar precíz — természetesen, hogy a műél-vezetet szerető publikum most már kezd a szin-házhoz hozzászokni.

Hetilap lévén, csak muesai nagyképek-kedés volna a darabok tartalmáról is kritikát írni, kivált akkor, mikor évek muíva kapunk olyan

Halálos fáradtságot, kimerülést érzett minden tagjában. Feje zúgott, homloka égett, agyára ónsúllyal nehezedett valami nehéz fekete köd.

Közben minden gondolata egy kérdésben összpontosult és érezte, hogy meg kell örülnie, hogy nem tud választ találni.

Melyik kulcsot választotta az ifjuval a ki-rályasszony?

Bizonyára azt, amelyiknek ajtaja a bakót rejtette. A másikat nem választhatta, érzi, hogy nem tehetné, — nem — ha mindjárt a másik ajtó mögött a világ legszebb leánya várt volna is ölelő karokkal az ifjura.

Oh, de ha azt választotta, akkor — akkor — oh mégse, nem lehetett oly kegyetlen, hisz akkor az ő számára is kihalt volna a világ.

Hirtelen megfordult. Hideg kezeivel végig simította homlokát. Egy percig némán, mereven bámult a levegőbe, szután gyors lépésekkel végig ment a szobán.

Az íróasztal fiókjából egy revolvert vett elő és gondosan megvizsgálta, hogy meg van-e töltve.

Aranyzóke haját nyugodtan simította félre homlokáról, míg ajkairól egy utolsó, nehéz sóhaj lebbent el:

— Szegény, szegény királyasszony!

A szoba mélyszéges csendjében egy döbbenés hangzott el és a probléma meg volt oldva . . .

Pallerné Török Irén.

darabokat premier gyanánt, melyek máshol le vannak űrölve. És ez nagy előnye és érdeme Szalkaynak. A szezon minden eddigi estélyén premiért kaptunk.

A legzsfoltabb ház Bródy „Tanítónőjét“ nézte végig. Megérdemelte Verő Janka alakításáért. Bámulatos, mennyit fejlődött ez a kedves lány pár év alatt. Ha volna hozzá helyem, erről a kabinet alakításáról külön tanulmányt szeretnék írni. Szerepe gondos tanulmányra és megfelelő kidolgozásra várt, amely megkapóan hí az érzelme minden fázisában, a szenvedélyességben, gyűlöletben és szeretkezésben egyaránt. Kitérésai igazak és nem túlzottak még akkor sem, mikor erre hálás alkalom nyílnék. A színpadi verismus diadala és Verő Janka alakítása — egy fogalom.

Órömmel regisztrálhatom, hogy multkor feltevésem valóban bizonyult. Az operett személyzetnek első debutje az utazása okozta indiszpozíció folytán nem keltett olyan hatást, mint amilyet okoz most nap — mint nap.

A Dollárkirálynő, Csók király, Erdészleány parádés szerepeiben a hölgyek teljesen belopták magukat a közönség szeretetébe. Csak vaskalapos analízissal lehetne a Fábrián Linka, Borbély Lilli, na meg a harmadiknak, aki dacára annak, hogy Veres, azért szintén aranyos, a játékában kifogásokat találni. Fábrián Linka a legmesszebb menő igényeket is kielégítheti úgy játékaival, valamint énekével, mely meleg és finom mindigpompásan érvényesül. A Borbély Lili hangja csinos, kellemes csengésű, a magasságban ugyan nem erős, de egyóként hajlékony és jól iskolázott, játékának közvetlenségét pedig mindig tapsal honorálja a közönség. Veres Eszti már a szépségével is hathatna, de van hozzá tudása is, mert énekezéseit (pl. a Csók királyban) pajzán jókedvvel adja elő és bár középfekvésű hangján erős tremoló érzik, hangjának fuvolaszerű színezete kiegyenlíti ezt a hiányt.

Kedvezőbb véleményt kell mondanom Mednyaszay Jenő-ről is. Hiába, ő énekes színész és az operett az ő talaja. Hangja erős, tömör, férfias és a pianói egészen kielégítő. Az „Ispilángi“ dal, amit a Dollárkirálynőben Borbély Lilivel duettben adtak elő, meleg és őszinte sikereket hozott mindkettőjük számára. Ha ezt a darabot, na meg a Tanítónőt még elő találnák adni, nézze meg mindenki, aki eddig elmulasztotta.

Hogy nem áll rendelkezésemre napi kritikában számolhatni be, az oka annak, hogy mellőznöm kell a Dollárkirálynő quartettjének és a Fábrián — Inke bájos duettnek a meleg hatását és Déry Béla, Kovács Lajos, Bátor Béla, Inke Rezső és Gyenis Ede megállapodott tehetségeinek újabb sikerét.

Szalkay Lajos amilyen jó igazgató, olyan jó jellem komikus. A Szerencse fiában, ebben az egyébként üres, szellemtelen és unalmas darabban, brillírozott és a hatás, amit elért, igazolja azt, hogy az ő ereiben színészvér folyik és nem — irodai tinta.

Hivatalos rovat.

I.

A m. kir. budapesti állatorvosi főiskolában betöltendő helyekre pályázat hirdettetett.

A pályázati feltételek a városházán a hivatalos órák alatt megtekinthetők az irattárnoknál.

Zalaegerszeg, 1909. május 15-én.

Fülöp, h. polgármester.

II.

A földadó kataszternek az 1909. évi V. t.-oikk értelmében tényleges művelési ág szerinti kiigazítása tárgyában kiadott utasítás 2. §. alapján közhírré teszem, hogy Zalaegerszeg r. t. város kataszteri munkálatai 1909. év május 10-től — június 10-ig terjedő 30 napon át a városi kataszteri nyilvántartónál (Városház II. emelet 7 sz. ajtó) közszemlére kitétetnek.

Felhívom az összes birtokosokat, hogy úgy a kataszteri telekkönyvet, valamint a birtokleveket átvizsgálva, az állandó művelési ág változásokat az egyes földrészeket megjelölése mellett ugyanott szóval, vagy az iktatói hivatalban írásban jelentésk be.

Zalaegerszegen, 1909. május 12-én.

Dr Korbai, polgármester.

Soproni kereskedelmi és iparkamara köréből.

Figyelmeztetjük az érdekelt köröket, hogy a Braziliából hozzánk küldött közönséges levél postai díja 15 grammonként 300 reis s így e délamerikai államban tartózkodó konzuli hivatalainknak a tőlük kért válasz postadíja fejében a jelzett súlyegységként nem 25, hanem 45 fillér értékű frankójegy küldendő.

Sopron, 1909. évi május hó 25-én.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

Hírek.

A hercegprímás Balatonfüreden. Napok óta kedvence üdülőhelyén tartózkodik Vaszary Kolos, Magyarország hercegprímása. Mint rendesen, most is teljes visszavonultságban él és csak a mindennapi sétáira megy le a nyaraló terület parkjába. A környezetéből kiszivárgott hírek szerint ő eminenciája a nyarat Balatonfüreden tölti és csak augusztus közepe táján utazik el onnan.

A Zalaegerszegi Irodalmi és Művészeti Kör mult héten tartotta meg évi rendes közgyűlését, Dr Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő elnöke alatt. Az elnök megnyitó beszédében különösen kiemelte Sándor Zsigmondnak, a művészeti szakosztály elnökének s a zenekar megteremtőjének és vezetőjének fáradhatatlan munkásságát, valamint a főgimnázium tanári karának a kör iránt táplált meleg érdeklődését és ügybuzgalmát.

Fehér Miklós titkár terjedelmes jelentést olvasott fel, amelyben kiterjeszkedett a kör négy évi működésére. Megemlékezett annak alakulásáról, működéséről és megizmosodásáról, Sándor Zsigmondról és Dr Pongrácz Károlyról, akik sok érdemet szereztek maguknak a kör megerősödése körül.

A kör — így szól a titkári jelentés. — annak idején megalakulásával a helyi társadalomnak szétszórt tagjait, a kisvárosi élet szokásos korlátainak ledöntésével egy közös körbe igyekezett vonzani és hogy kulturális szükségleteiket kielégítse s minden szép, nemes, tudományos és hazafias dolog iránti érzéküket fejlessze s ezzel városunk társaséletét minél magasabb színvonalra emelje, nemes céljait az irodalom és művészetek ápolását s az egyes tudományágak népszerűsítését tűzte ki. A cél elérésére szolgáló eszközökül pedig felolvasások-

nak és hangversenyeknek rendezését, a magyar irodalomnak és művészetnek ismertetését, nemzeti ünnepeinknek méltóságos megülését, ének, zene és színművészet pártolását és művelését, esetleg irodalmi művek szerkesztését és kiadását, vándorgyűléseknek és vidéki kirándulásoknak rendezését jelölte meg.

Gyönyörű célok, gyönyörű eszközökkel! A Kör multja felel meg rá, hogy ezek közül mennyit realizált, s miknek megvalósítása vár még rá a jövőben.

Azt látjuk, hogy rendezett hangversenyeket, tartott irodalmi felolvasásokat, kegyelettel megülte nemzeti ünnepeinket, pártolta a színművészetet s legutóbb rendszeresítette az ismeretterjesztő u. n. szabad liceumi előadásokat, vagyis egyes tudományágaknak s az irodalom és művészetek körébe vágó kérdéseknek népszerű ismertetését. Ezekben egyesíteni tudta a különböző foglalkozású, különböző irányban érdekelt egyéneket. Így iparkodott ama nemes célokat elérni, melyeket megalakulásakor maga elé kitűzött.

Művészeti szakosztályunk elnöke — Sándor Zsigmond — a „művészeti“ diszes címre igyekezett a kört érdemessé tenni, addig volt lelkes titkárunk — Dr Pongrácz Károly — főleg arra törekedett, hogy a Kör másik, nem kevésbé diszes címének: az »irodalmi« jelzőnek is megfeleljen. A nagy népszerűségnek örvendő szabad liceumi előadásokat ő rendszeresítette. Ő lelkesített, buzdított a vállalkozásra. Ő adott kéz műsört. Hirdette az előadásokat. Irt róluk. És így lelkes vállalkozók segítségével több erőt, elevenséget öntött másik szakosztályunknak, az irodalmi működésébe s kivitte, hogy Körünk immár másik tüdejével is lélezkedik. A hangversenyek a zenekari számokkal, irodalmi felolvasásokkal és az ismeretterjesztő előadások Körünk legfontosabb életnyilvánulásai a multban.

Ezután rátér a jelentés a Kör mult évi munkásságának ismertetésére.

A mult évben a zenekar két nagyszabású hangversenyen működött közre. A kör megünnepelte március 15-ikét. Az irodalmi szakosztály 20 szabad liceumi előadást rendezett, amelyeket a közönség tömegesen látogatott.

A titkár beható s a Kör életének minden mozzanatára kiterjedő jelentését a közgyűlés tudomásul vette és Fehér Miklósnak köszönetet szavazott. Szintén elismeréssel adóztak Czobor Mátyás pénztárnoknak, aki beszámolt a mult év bevételéről és kiadásairól.

Boschán Gyula indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvében megöröklétette Dr Ruzsicska Kálmán elnök érdemeit s köszönetet mondott Megyesi Lajos főgimnáziumi igazgatónak azért, hogy a szabad liceumi előadások tartására az intézet helyiségeit átengedte.

A tisztikarban az a változás történt, hogy főtitkárrá megválasztották Fehér Miklós, másodtitkárrá Pásztor Imre főgimnáziumi tanárokat s a választmány tagja lett Dr Korbai Károly polgármester.

Kápolnaszentelés. A zalaegerszegi közkörház kápolnáját 23-án reggel 1/9 órakor szentelti fel Legáth Kálmán apátplébános. — Az ünnepélyre meghívták a város képviselőtestületét is.

Gyászrovat. Sáska Dániel zalalövői földbirtokos 83 éves korában meghalt. E hó 19-én temették el nagy részvét mellett a zalalövői temetőben levő családi sírboltba.

Rozer Rezső szentadorjánai áll. isk. igazgató életének 48-ik, szorgalmas tanítói működésének 29-ik évében, hosszas és kínos betegeskedés után

Hölgyek figyelmébe!

Bérmálásra!

Radó Henrik női divatkereskedése Zalaegerszegen.

Az összes hélésárak, diszek, selymek, bársonyok, keztük, derékfűzők, felső- és alsósoknyák, bluzok, gyermekruhák, női- és férfi harisnyák, uri és női dísznyakkendők, gallérok, zsebkendők, fátolok, csipkék és csipkekelmék, himzések, gouvrirozott gazefodrok, menyasszonyi fátolok, koszoruk és virágok stb. raktára.

LEGUJABB MAGYAR GYÁRTMÁNYU szalma-kalapok. LEGKITÜNBŐBB MINŐSÉGŰ nap- és esernyők.

PÉCSI HAMERLI-KEZTYŰK.

Legdivatosabb gummi- és aranyövek nagy választékban kaphatók.

Ki a szép csipkét szereti, Radónál olcsón veheti.

Jelszavam: »Kevés haszon, nagy forgalom!«

e hó 13-án jobb létre szenderült. A megboldogultat f. hó 14-én, nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra. Özvegye és két árvája gyászolják.

Práger Béla nagykanizsai gyógyszerész hosszú betegsége után e hó 20-án 66 éves korában elhunyt.

Hivatal vizsgálat. Kiss József győri királyi főügyész múlt héten városunkban időzött, ahol a királyi ügyészségnél teljesített hivatal vizsgálatot.

Kinevezések a vármegyénél. Gróf Batthyány Pál főispán ur örméltósága Cséry Balintot 1600 K, Balogh Endrét 1300 K tiszteletdíjjal közigazgatási gyakornokká, Hódy Pál Lehelt pedig ideiglenes aljegyzővé nevezte ki.

Tanítógyűlés. A „Pacsa-nagykapornaki esp. ker. egyesített tanítóköré” folyó évi május hó 27-én délelőtt 9 órakor Zalaszentivánon közgyűlést tart. Tárgysor: 1. Szent mise. 2. Elnöki megnyitó. 3. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. A helybeli osztálytanító ur gyakorlati tanítást tart. 5. Boda Gyula szentpéteruri tanító ur felolvasása: »A gyermekek vallásos neveléséről.« 6. Máli G. tilaji tanító ur ismerteti a Novák-féle fonomikai eljárást. 7. Szita Boldizsár nagykapornaki tanító ur értekezése a »Nőnevelés« című tételről. 8. A nyugdíjrevízió tárgyalása. Előadja Tamássy Géza kallósi tanító ur. 9. Pénztár-vizsgálat; tagsági és segítőalapdíjak befizetése. 10. Folyó ügyek, indítványok.

Pénztáratigazgató kinevezése. A nagykanizsai Néptakarékpenztár részv. társaság igazgatósága az intézet eddigi vezértitkárát, Gellért Henriket, ügyvezető igazgatóvá nevezte ki.

Közgyűlés. A helybeli »Chewra Kadischa« (Szent Egyet) ma délelőtt 1/2, 11 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését a hitközség irodájában, melyre az egyesület tagjait ez uton is meghívja az egyesület elnöksége.

Jegyzőgyűlés. A perlaki járás jegyzői köre f. hó 13-án, Perlakon rendes negyedévi ülést tartott, melyen többek közt a következő fontosabb határozatok hoztak: 1. A járáskör tagjai nem jegyeznek részvényeket az »Új Politikai Hírlapkiadó vállalat részvénytársaságnál«, mert egy új lap megizmosodását nem látják biztosítottak, hanem szívesen támogatnak egy már elterjedt napilapot, mely hajlandó a jegyzők jogos érdekeiért küzdeni. 2. A szervezés alatt álló »dunántúli községi és körjegyzők fiu nevelő-intézetébe«, mely Győrött állítatnék fel, a kör mint ilyen, 200 K-val alapító tagként lép be s fizeti a kör tagjai után az évi 1 K járulékokat. Ezen kívül minden egyes jegyző belép az intézet rendes tagjai sorába évi 10 K tagsági díjjal, 10 évi kötelezéssel; továbbá minden jegyző megkísérli, hogy köre, illetőleg községe az intézet rendes tagja legyen. Ha minden járás így fogja fel az internátus ügyét, akkor a siker biztos.

Áthelyezések a postán. Vukics János postatisztet Komáromból Zalaegerszegre, Kengyel Istvánt Csáktornayról Nagykanizsára, Német Pált Nagykanizsáról Barsra helyezték át.

Jövő heti színházi műsor. Hétfőn: Hivatalnok urak; — kedden: Erdész leány (Borbély Lili jutalomjátéka); — szerdán: Bíboros; — csütörtökön: Három feleség, operett; — pénteken: Könyvtárnok (Bátori Béla jutalomjátéka); — szombaton: Jókodvü paraszt, operett; — vasárnap: délután Csók király; este: Göre Gábor Budapest, énekes komédia.

A villamos világítás idejének meghosszabbítása. Zalaegerszegen tudvalevőleg az a szokás dívott eddig, hogy a nyári hónapokban az izzólámpákat, a fél éjjelre szánt izzólámpákkal együtt, esti 10 órakor eloltották. Azután az izzólámpáknak fele, vagyis azok, amelyek egész éjjelen át való világításra vannak szánva, égnek. Most, hogy szintársulat működik nálunk, az izzólámpák s a fél éjjeli izzólámpák 11 óráig égnek, nehogy a színházlátogató közönség sötétben legyen kénytelen hazamenni. A lámpáknak 11 óráig való égését egész nyáron jó volna fentartani, ami az áramfogyasztás körül alig mutatna differenciát.

Kinevezés. A zalaegerszegi kir. törvényszék elnöke a tapolozai kir. járásbírósnál megüresedett hivatalszolgai állásra Kovács Károly budapesti kir. törvényszéki fogházort nevezte ki.

Köszönetnyilvánítás. Varga János cipész mester az elaggott iparosok javára 2 K 68 fillért volt szíves adományozni, mely adományért fogadja az ipartestület halás köszönetét.

A jegyzők vasuti kedvezménye. Megemlékeztünk már arról, hogy a kereskedelmi miniszter a községi és körjegyzők részére szintén engedélyezte a féláru vasuti jegyet. Az arképes igazolványok kiállítására azonban sokáig tart s hogy a jegyzők azideig is igénybe vehessék a kedvezményt, amíg az igazolványok birtokába jutnak, a kereskedelemügyi miniszter rendeletileg utasította a m. kir. államvasutak igazgató-ságát, hogy az önálló hatáskörben működő községi és körjegyzők részére azok kérésére egyszeri utazásra szóló ilyen igazolványokat kiadgáltasson. Az erre irányuló bélyegmentes kérvényben a folyamodó tisztí minősége alispáni záradékkal igazolandó. A folyamodvány, az igazolványnak postai ajánlott levélben való megküldéséhez szükséges postabélyegjegyek oszátolása mellett, a m. kir. államvasutak igazgató-ságához, Budapestre küldendő be. Egyidejűleg tárgyalások indítottak arra nézve is, hogy a rendszeresített állásban működő okleveles segédjegyzők jogigénye az utazási kedvezményre szintén megállapíttassék.

Tisztújítás Csáktornyan. Csáktornya község képviselőtestülete szombaton tartotta tisztújító közgyűlését Szalmay József járási főszolgabíró elnöklésével. A választás, mely simán folyt le, a következők eredményezte: városbíró Petrics Ignác, helyettes bíró Safrán Károly, pénztáros Horváth Pál, közgyám Ivacsics Ignác; előjárók: Zakál Henrik, Benedikt Ede, Hirschmann Leó, Toplek István, Pethő Jenő, Prusatz Alajos.

Felvétel a pécsi papnevelő intézetbe. A pécsi papnevelő intézet igazgatósága közhírré teszi, hogy a pécsi szeminárium növendékei közé felvételt kívánó tanulók felvételi vizsgálatát ez évben június 30. és július 1. napján fog megtartani. Azon gimnáziumi tanulók, kik a IV., V., VI., VII. osztályt jó sikerrel elvégezték, vagy az érettségi vizsgálatot sikeresen letették és a küssemináriumba, illetve a VIII. osztályból a hittudományi tanfolyamra főlvetelt akarnak, keresztlevéllel és iskolai bizonyítvánnyal ellátva, június 30-án, lehetőleg a délelőtti órákban, a szeminárium vicerektornál jelentkezzenek, ahol a további teendők felől értesítést nyernek. A felvételi vizsgálat idejére a vidéki folyamodók a papnevelő intézetben ingyenes teljes ellátást nyerhetnek, ha szándékukat néhány nappal előbb az intézeti vicerektornál bejelentik.

Adomány. Lőrinci Hoffmann Jakabné urnó a zalaegerszegi aggápolda alapja részére 30 K adományozott. Múlt számunkban tévesen 20 K nyugtáztatott.

Vigyázzunk a vigócekre. Egy olvasónk arról panaszkodik, hogy két könyvvigó alaposan becsapta. Három koronáért szép könyvet ajánlottak neki, hazánk nagy férfainak arképével. A megrendelési ívet aláírta s egy hét múlva kapott egy nagy halom könyvet, amelynek ára 140 K. Hiába akarta a küldő óégnak a könyveket visszaadni, hivatkoztak a megrendelő levele s követelték tőle a kikötött részleteket. Jó lesz tehát a megrendelő ívek aláírása alkalmával nagyobb óvatossággal eljárni.

A potya vendég. Gehér Istók híres zenész a maga falujában. Hétköznap eljár kapálni,

kaszálni, vasárnaponként pedig harmonikál a jókedvű embereknek. De hogyan harmonikál! A tizenkét billentyűs hangszer sir, zokog a kezében. Igaz, hogy hamis hangokon zokog, de az teljesen mindegy. A nóta azért csak kijön belőle. A múlt vasárnap is meghívták a jeles zenészt a korosmába. Kutos Gábor mulatott, aki pedig híres legény és nagy gavallér. Volt már arra is eset, hogy egy délután egy egész koronát keresett tőle a harmonikás. Ezuttal azonban nem potyogtak valami sűrűn a hatosok Fehér Istók markába, mert Kutos maga is pénzhiányban szenvedett. Mindössze két hatost kapott a zenész, pedig három óra hosszatt húzta, taszigálta a szerszámot. Végre azonban meguntta és abbahagyta a muzsikálást. Kutosnak ez sehogys sem tetszett. Új nótát parancsolt, a harmonikás azonban makacsodott. A részeg ember dühre lobbant, előkapta a bicskáját s végigrepitette vele a harmonika oldalát. Igaz ugyan, hogy ott volt Fehér Istók keze is, amelynek négy ujján végig szaladt az éles bicska, de ez nem lett volna szerföltött nagy baj, csak a harmonika maradt volna ép. Mert ilyen hangszert — mondja a megkárosított zenész — talán még Csehországban sem lehet találni.

Cigányok garázdasága. Varga József kiskanisza gazda lovait éjszakánként idején kilopták az istállóból, a tolvajok fölszerszámoztak, befogtak s elmenekültek. Milyen nagy volt Varga József ijedsége, mikor reggelre kelve szép lovainak s kocsijának hült helyét találta. Jelentést tett a hatóságknál, mely megindította a nyomozást és mint a jelek mutatják, a tolvajok vándorcigányok voltak, a kik eddig már az ország másik részén járnak a lovakkal, kocsival.

Vasuti szerencsétlenség. A balatonfüredi vasuti állomásról hajtányon indult el 6 ember Alsóórre. Az arási bevágásnál, ahol erős kanyarulat van, szembejött a hajtányal egy kavicsot szállító vonat. A hajtányon ülők a vonat láttára nagyon megijedtek s kettejük leugrott, de olyan szerencsétlenül, hogy egyik a lábát törte, a másik pedig fejét az ütközésben súlyosan megsértette. A többinek nem esett baja, mert a vonat mozdonyvezetője idejekorán megállította a vonatot és így a további szerencsétlenségnek elejét vette. A sebesülteket kórházba szállították.

Szökevény fogoly. Benosik Iván roz fát tett a tűzre, amiért bekerült a nagykanizsai fogházba. A szabad mozgáshoz szokott embert nagyon megviselte a rabélet úgy, hogy megbetegedett és kénytelenek voltak a városi kórházba beszállítani. Itt több napig volt ápolás alatt. Egy alkalommal, amikor észrevette, hogy az ápoló személyzet másutt van elfoglalva, kilopózott a kórházból és megszökött. A szökevényt a hatóságok nyomoztatják.

Kifogott hulla. Monostorapátiban a Mezricky malom mellett egy férfi hullát találtak minap a vízben. Kifogták s jelentést tettek a hatóságknál, mely orvosilag megvizsgáltatta s megállapította, hogy 55—60 év körüli a hulla, ruházata kopottas, rongyos egücs cipő volt a lábán, nyaka körül egy kendő volt esavarva, fején seb hely. Széleskörű nyomozást indítottak annak kiderítése végett, hogy miként került a vízbe és hogy ki volt az ismeretlen halott.

A fenéki vámos hid. A »Műszaki Világ« a következőket írja: Festetich Tassiló gróf még a régi jó időkben vámos hidat építtetett a Balatonon, amely Somogy- és Zalaegerszeget kapcsolja össze. E hiddal nyeri folytatását a somogyi balatonszentgyörgyi országút, a zalaegerszegi fenékeszthelyi közutban, amelyen meglehetősen magas vámost szedet a birtokos Festetich-urodalom. Így a terhes kocsik után 70 fillért, üres kocsik után 50 fillért, állatok után 10—20 fillért, gyalogszemély után 4 fillért. Nem esoda tehát, ha a környékbeli falvak (Balatonberény, Balatonszentgyörgy, Fonyód, Szollád, Tikos és Vörs) lakosai

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testvényt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utazásokat is kínálunk, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerárban.
— Az üvegenként 4.—korona.

végre-megelégtették a vámfizetés dícsőségét, melynek megszüntetése érdekében most közös kérvénnyel járultak a kereskedelemügyi miniszter elé azzal, hogy a hidat váltassa meg Zala- és Somogyvármegyék közötti alapja térhére. — A miniszter már le is irta a két vármegyéhez abban az értelemben, hogy a Festetich-urodalommal a hid megváltása ügyében kezdjék meg a tárgyalásokat.

Osztrák iparosok és kereskedők magyar vásárokra. Ujabb időkben az élelmes osztrák iparosok és kereskedők egyre nagyobb számban keresik fel a magyarországi vásárokat. A hatóságok tőlük a legtöbb helyen azt követelik, hogy magyarországi iparigazolványt mutassanak fel. E miatt az osztrákok a magyar kormánytól panaszt tételre, Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter rendeletet adott ki, mely szerint az osztrák iparosok és kereskedők — a keresk. szerződés alapján — szabadon látogathatják a magyar vásárokat, épenugy, mint a magyar iparosok és kereskedők az osztrák vásárokat. A baj csak az, hogy a magyar iparosok és kereskedők nem járnak árusítani az osztrák vásárokat. Hiába, mi nem vagyunk olyan élelmesek, mint az osztrákok.

Szökevény diákok. Két esáktornyai diák, Fuisz János és Berényi Jenő nemrég eltűntek a szülői háztól. A szülők jelentést tettek a hatóságnak, mely megindította a nyomozást és ennek folyamán sikerült a két fiút Balatonlellén elfogni, ahonnan biztos fedezet alatt hazaszállították őket.

Baleset. Matán Ödön nagykanizsai kereskedő Karos községből bort szállított haza. Amint éjjel az országúton haladt, a kocsis egy kavicsprizmára feljárt a fölborult. A benne ülők kirepültek a sáncba s Matán olyan szerencsétlenül esett a földre, hogy ballábszára eltört. A kocsis épen maradt. A két hordó dougái eltörték és a bor elfolyt. Matánt súlyos sérülésével beszállították a nagykanizsai kórházba.

Elütötte a vonat. Bogdán József nagykanizsai vasúti fékezőt súlyos baleset érte az ottani vasúti állomáson. Amint egy mozgó vonat két kocsiját ki akarta kapcsolni, az ütközők közé került s ezek úgy összenyomták, hogy súlyosan megsebesült. A szerencsétlen embert kórházba szállították.

Talajvizsgálatok és azoknak térképezése. A m. kir. földművelésügyi miniszter rendeletére az ampelologiai állomás az ország jelesebb borvidékei talajának vizsgálatát, köztük vármegyénkét is, teljesítette. Ezeknek a vizsgálatoknak eredményét térképezik, a térképeket sokszorosítják és az érdekelt szőlőbirtokosok rendelkezésére bocsátják. Kézül olyan térkép is, mely a hegyi, síkvidéki és immunis homoktalajú szőlőket külön tünteti föl, melyről nem csak az egyes borvidékek, hanem az egyes községek szőlőterületei is leolvashatók és azoknak kiterjedése pontosan megállapítható. Mindezzel egybefüggő a miniszternek az a rendelkezése, hogy a magyarországi szőlőfajtákat összegyűjti és fagyűjteménybe foglalva, ampelografikailag meghatározza.

A lutokár. Ezzel a furcsa névvel azt a különös alkalmatosságot jelölik meg, amelyet naponként látunk a város utcáin, amint azt egy utca-repró tologatja s a szemetet összeszedi vele. Ez a lutokár nevű szemétyűjtő készülék új keletű és zmint a naponkénti tapasztalat mutatja, nálunk névált. Csak nemrég, a múlt hét egyik napján járt a készülékkel az utca-repró először egyik népesebb utcán s nem csak a gyermekek, de a felnőttek is megbámulták. Voltak, akik kíváncsián tudakolták ennek az alkotmányának a célját. Egy ur nyomban készen volt a felvilágosítással. Ez kérem, mondja, limonádét árul, mint a csemetyűs fagyfalos. Elcsodálkoznak a hallgatók és ki ki megy a dolga után. Másnap, mikor a város embere megint megjelent az utcán, kimegy az egyik asszony egy jókora pohárral a kezében, amelyben 10 fillért szorongat, oda megy a város emberéhez s kér tőle 10 f-ért limonádét.

Őszekaszabolták. Német József nagykanizsai lakosnak családi ügyben szüksége lévén a születési anyakönyvi kivonatára, a minap átgyalogolt Lentibe azzal a szándékkal, hogy a kivonatot ott megszerzi. Amint a lentii erdőben ballagott, két ismeretlen ember csatlakozott hozzá, akik egy darabig vele mentek. Szó esett köztük mindenről, így Német utazásának céljáról is. Így a két ember hamar rájött, hogy Németnél pénznek kell lenni. Elhatározták tehát, hogy a pénzhez hozzájutnak, ha szép szerével nem lehet, akkor erőszakot alkalmaznak. Mikor ebben megállapodtak, a gyanútlan emberre vetették magukat, a földre teperték, elvették a pénzt és összevissza szurkálták, azután elmenekültek. Órák múlva akadtak a súlyosan sérült emberre az arra járók, akik jelentést tettek az esetről az előjáróságnál, amely a szerencsétlen embert kórházba szállította.

Templomfosztogatók. A zalaegerszegi izr. hitközségnek régi temploma elhagyatottan áll az iskolaközfön. Falait megrongálta az időjárás, ablakait betörték az utcái gyerekek. A házhely tulajdonjoga a megyés püspökkel vitás lévén, a hitközség nem értékesíthette eddig az épületet, sem tatarozni nem tudta, mert nem volt biztos abban, vajjon nem lesz e kénytelen azt lebontani s az anyagot onnan elhordatni. Az épületbe csak a madarak és denevérek jártak be. No meg néhány iparos tanonc, a kik a múlt napok egyikén az ablakon át behatoltak, s a padok fiókaiban az ott talált kegyeszerket őszbehányták, egyik perselyt feltörték s különféle tárgyakat magukkal vittek. — A rendőrség megéjtette a nyomozást és a tetteseket sikerült kézrekeríteni, a kik ellen megindították a bünvádi eljárást.

A korcsmai verekedés áldozata. Vasárnap délután sok vendég volt Pikula Márton nagykanizsai korcsmájában. Két legény összeveszett, majd belekeveredett a verekedésbe az egész társaság. A gazda közbelépett és békíteni akart, de nemcsak hogy nem sikerült neki, hanem valaki úgy vágta fejbe, hogy menten összeesett. Csütörtökre meghalt a szegény korcsmáros és a csendőrség most a tettest keresi.

Dohányzók figyelmébe! A Jacobi Antinicotin hüvelyt a dohányzók annyira kedvelik, hogy sokan utánozzák, de jóságát elérni senki sem tudja.

Játék közben. Tamás József Mórincz majori (Zalaszentmihály) juhásznak három éves kis leánya az akolban játszott, amíg apja ebédre ment. A kis leány játék közben magára rántotta a juh-elefő vállut s a visszatérő apa már csak gyermekének holtestét találta meg.

Utiközbén. Kovács György zalaegerszegi gazda a bucsuszenlészói vásárról vonaton utazott haza. A vasúti kocsiában összezsúfolódtak az emberek úgy, hogy egyik a másik nyakán ült. Kovács egyszer csak észreveszi, hogy 130 K pénze eltűnt a zsebéből. A szomszédját vette gyanuba, de hiába kereste a pénzt. A kupéban verekedés is támadt s a károsult ember néhány nyaklevest is kapott.

Talált tárgy. A zalaegerszegi piacon, az elárult padok alatt egy karkosarat s egy kendőt találtak. A tulajdonos a rendőrségnél a talált tárgyakat átveheti.

Időjárás. Ismét a szárazság veszedelme fenyeget bennünket. Igaz, hogy a hónap elején elég csapadék volt, de a folytonos szél s a néhány napig tartó meleg idő annyira kiszáritotta a földet, hogy a növényzet nagyon kívánja az esőt. A múlt hét elején még hűvös volt, de azután derült, meleg idő következett. Az éjszakák még mindig feltűnően hűvösek.

Sertésorbánc. Ságod községben a sertésorbánc járványosan, Zalaegerszegen s Besenyőben pedig szörványosan fellépett. — A hatóságok a szükséges ovó és elfojtó intézkedéseket megtették.

BÉRMASZÜLŐK

szives figyelmébe!

Bátorkodom ajánlani arany- és ékszeráru üzletem dúsan felszerelt raktárát. Nagy választék valódi svájci arany-, ezüst- és thula zseborák, arany-, ezüst-kézelt és mellgombok, nyakláncok szívvél és keresztel; amulettek, joujouk, gyűrűk, fülbevalók, karkötők, oigaretta szelencék, zseb-gyufatartók, ezüst fogantyus botok stb. stb. A legolcsóbb kivitelben legmagasabb igényeknek megfelelő ékszerkülönlegességek és régiségek. Javitásokat, átalakításokat és véséseket pontosan eszközök jutányos árak mellett.

Teljes tisztelettel **Özv. MAUSZ FERENCZNÉ** ékszerüzlet tulajdonos ZALAEGRSZEG, a m. kir. postahivatallal szemben.

Országos vásár. Pacsa községben a legközelebbi országos vásárt június hó 3-ik napján tartják meg.

Messaline - és „Hennebeg“
Radium - selyem K 35 f-től
Louisine - fejjebb bérmentve és
Taffet - vammmentesen. Minta
postafordultával.

Selyem

Megrendelések bármely nyelven intézendők:
an Seldenfabrikt. Hennenberg in Zürich.

Piaci áraink a legutolsó hetivásáron 50 kilogrammonként

búza	minőség szerint	Kor.-tól	Kor.-ig
rozs	>	14.40	—
árpa	>	9.50	—
zab	>	9	—
tengeri	>	—	—

Felelős szerkesztő: Dr Csák Károly.

Laptulajdonosok: Dr Csák Károly és Udvardy Ignác.

Eladó vagy kibérelhető

azonnal a volt Agg-féle ház a Batthyány-utcában.

Bővebb felvilágosítást ad a Zalamegyei központi takarékpénztár r. t.

Hölgyközönség figyelmébe!

Egy ügyes fodrásznő ajánkodik uri házakhoz, ki a legutolsó divat után fésül és hajat fest mérsékelt árak mellett. Cím: Berzsenyi-utca 45.

Oppolzer, Drasche, Schnitzler, Kainzbauer tanárok ajánlják Dr. J. G. POPP cs. és k. udvari fogorvos

ANATHERIN 59 év óta egyedül leghathatósabb fogszereit,

a száját, fogakat, foghust, torkot rögtön meggyógyítja, csaknem szagtalanok és megszabadítanak a legkínzóbb fájdalomtól és szenvedésektől. Gyomorra, belekre igen jótékony hatásuk. Valódi csak az én cégemmel, 4 K 2.80, 2. , 1 — Anatherin fog-crème-tubus — 60, üvegben 1.40, csomagban — 70. Fogpor 1.20. Nem habzik, a fogakat nem rongálja. — Kapható gyógyszerárakban, drogeriákban, illatszertüzletekben.

Egy éven felüli süldők

megvételre kerestetnek.

Ajánlatok **TOSCH KÁROLY**-hoz
ZALAEGRSZEGRE címzendők.

3121/1909 tlkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az *Országos Központi Hitelszövetkezet* végrehajthatónak *Hozbor Borbála* Hártl Istvánné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében az árverés a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a zalaegerszegi 2512. sz. tjkvben + 1473/b/2 hrszám alatt végrehajtást szenvedett tulajdonául felvett és részben házbéradóval terhelt házra 2913 K kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fent megjelölt ingatlan az 1909. évi augusztus hó 26 napján délelőtti 10 órákor Zalaegerszegen a telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen és pedig házbéradó alá eső ingatlan a kikiáltási ár felénél egyéb ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron eladni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. IX. tc. 48. §-a alatt jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 6. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéssel kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Zalaegerszegen, 1909. évi április hó 26-án.

Rutich, kir. tszéki bíró helyett:
Moiser, kir. tszéki albíró.

Hölgyek

és
anyák
figyelmébe!!

A tavaszra megérkeztek az elképzelhető legszebb gyermek-ruhások, tavaszi gyermek-kabátok, kötények luster- és vászon kivitelben 1-14 évesig.

Női blousok, aljak és pongyolákat

úgy raktár-árban, valamint mérték után a n. é. hölgyközönség nálam legolcsóbban beszerezhet.

Lusker Jánosné.

4-es gőzcséplő garnitúra

üzemképes, teljesen jó karban levő, igen olcsón és kedvező fizetési feltételekkel eladó. **Varga Sándor Bányavár.** Posta- és vasutállomás **Muraszerdahely.**

Meghívó.

A »Zalaegerszegi Chewra Kadisa Szent Egylet« folyó hó 23-án, vasárnap délelőtt fél 11 órákor, a hitk. tanácstermében tartandó

közgyűlésre

az egyleti tagok tisztelettel meghívotnak.

Zalaegerszeg, 1909. május 21.

Rösenberg Zsigmond Krausz Bernát

elnök.

titkár.

T Á R G Y:

1. 1908. évi zárszámadások és évi jelentés.
2. A számvizsgáló bizottság jelentése.
3. Számvizsgálók kiküldése.
4. 1909. évi költségvetés.
5. Indítványok.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy fűszerüzletemben naponta

friss
házikenyer

kapható, melynek kitűnő ízéről egyszeri próbával bárki is meggyőződhetik és bizton hiszem, hogy az első kísérlet után állandó vevőm marad.

Legelőkelőbb háziasszonyok ma már nálam fedezik kenyérszükségletüket.

Minden hétfőn frissen sült tejes sütemény (kuglóf) 4 filléres darabokban kapható.

Keresztelőkre és pasztákhoz szükséges sütemények elkészítését a legolcsóbb áron vállalom el. Szíves pártfogást kér

kiváló tisztelettel

ZEISLER R.

fűszerkereskedő

VLASSICS GYULA-utca.

SOK Pénzt!

takarít meg mindenki, ha a **Központi áruház-**ban szerzi be szükségletét.

Bérmálásra

remek csipke, himzések, díszek a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig.

Üveg és porcellán árban versenyen kívüli árák.

Tennisz-cipők, Turista-íngék, Sport-sapkák, Öv-mellények.

Sétabotok.

GUMMI DIÁBOLO
előbb 5 K. most 1.20 K.

Világhírű **BERSOHN**

GUMMI SAROK
feltűnő olcsó árban.

Kiváló tisztelettel

Deutsch Herman
a Központi áruház tulajdonosa.

Globin
cipőtisztítószer
legszebb

fényt adja,
a bőrt puhán és
egészen tartja.

Figyelem! Sok értéktelen utánzatot szoktak ajánlani.

Kérjünk mindenütt határozottan Globint.
Fritz Schulz jun. r. r. 161.

Bérmálási ajándéokra
legalkalmasabb, legszebb
imakönyvek
kaphatók

NEUBRUNN IGNÁCZ
könyv- és papirkereskedésében.
Nagy választék. Szolid árák.

Képes levelezőlapok, diszlevélpapírok gyári raktára. — Ifjúsági kölesön könyvtár 8-12 éves korig. — Könyvkötészeti munkák olcsón és lelkiismeretesen készítettnek. — Ódon könyveket a legmagasabb árban veszek. — Ifjúsági könyvtár serdültek számára s nyilvános nagy könyvtár rendezés alatt.

Szíves pártfogást kér

Neubrunn Ignác
könyv- és papirkereskedő.

HAZAI GYÁRTMÁNYU

kosár és fonott BUTOROK

különösen utazó-, kettős fedelű és egyéb kosár, továbbá gyékény-, vessző-, spanyolnád- és bambuszból készült gyönyörű kivitelű butor, végül változatos dísz tárgy jutányos

áron kapható:

a Kosár- és fonott-butor telepen

MURAVID

(Zalamegye).

ÁLLOMÁS:

Kotor-Alsódomboru

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve

ANIMO sec
Muraközi Pezsgőgyár r.t.
CSAKTORNYA

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller pótlása

egy régiónek bizonyult háziorv., mely már több mint 36 év óta legjobb fájdalom-csillapító szernek bizonyult kéz- és láb- és csúznál és megfázásnál bedörzselésként használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és ügyelőnk minden gyógyszerárban kapható. — Forgalmazó: Tóth László gyógyszerész, Budapest.

Richter gyógyszerára az „Arany orcsuláshoz”, Erősségek. Előzettsége 3 sz. Mindennapi szükség.

Alkalmi vétel! ÉRTESETÉS. Olcsó árak!

Van szerencsém a n. é. építő- és építető közönség szives tudomására adni, hogy **zalalövői deszkametszőmön** jó minőségű, zsiros-, vörösfenyő-deszka, padló, heveder, lécz, valamint asztalosok részére legjobb minőségű fehérfenyő deszka és padló, valamint tölgy-deszka és heveder **régi árait**, a felhalmozódott nagy kész-

letem miatt **mélyen leszállítottam.**
Tehát aki faanyagszükségletét **olcsón, jutányosan** akarja beszerezni, az
== zalalövői metszőmön ==
meglepő olcsó árak
mellett eszközölheti.

Nagyobb vételénél külön árengedmény!

Tisztelettel
FRIM JÓNAS
gőzfűrésztulajdonos
Zalalövön.

Vállalkozó kerestetik.

Gróf Andrássy Sándor szécsiszigeti birtokán 3 darab összesen 26 méter hosszú nyílású beton átvezető a Kerka vizén,
1 malomfej 8 méter nyílású,
1 malomépület építése,
1 fűresház alapépítményének beton- és kőműves munkájára vállalkozó kerestetik.

Tervek a szécsiszigeti gazdasági irodában megtekinthetők. **Ajánlat letenyére a tisztartóssághoz nyújtandó be** mielőbb, de legkésőbb május hó végéig.

Tulajdonos fentartja magának a jogot, hogy az ajánlkozók melyikével lépjen tárgyalásba.

Letenye, (Zalam.) 1909. május hó 8. Posta helyt.

Choma Ödön
tisztartó.

Az üzlet felosztása miatt **végeladást** hatóságilag engedélyezett minél előbb befejezni óhajtván, a raktáron levő áruk u. m.: kartonok, vásznak, chiffonok, férfi- és női szövetek, ágyneműek, asztalkendők, terítők, szőnyegek, függönyök, paplanok, takarók, pokrócok, gabonaszákok, ponyvák stb. mélyen leszállított áron kaphatók.

Teljes tisztelettel
Weisz Sándor.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására adni, hogy a **Weisz Ede** féle házban, — a vármegyeház átellenében — levő iroda-helyiségemben **tűzifára**, különféle **kősznre, koksza** és **faszénre** megrendeléseket felveszek. Törekvésem az, hogy a t. közönséget pontosan kiszolgáljam.

Kiváló tisztelettel
Weinberger H. és fia.

Méhészeknek fontos!

Az első magyar kereskedelmi méh-telep tulajdonosa **Kühne Ferenc utóda**, Budapest, I. ker. Attila-utca 99. sz., ajánlja dúsán felzerelt raktárát a legjobb és legmegfelelőbb kaptárakból, melyek jó anyagból pontosan és lelkiismeretesen készítvék, továbbá mindennemű eszközöket és szerszámokat, melyek a méhészkedéshez kívántatnak, a legjobb minőségben és olcsó áron elad. Az 1909. évre szóló magyar vagy német nyelvű gazdagon illusztrált és sok újdonságot tartalmazó főárjegyzék „Méhészeti útmutató“-val együtt ingyen és bérmentve lesznek szétküldve, ugyanint bármennyű utasítások és tanácsok is kívánatra közöltetnek.

N E M való
R E K igazság.
L Á M Tessék kísérletet tenni!

- Finom férfi gyapju kalap 3 K-tól feljebb
- nyílszőr 5
- cheviot öltöny 25
- gyermek lüszter 9 korona
- mosó 3
- Férfi pique elejű ing 2.70
- színes 2.80
- angol sephier 4.50
- selyem nyakkendő drb —.50
- glacé-keztű párja 2.40
- kötött harisnya párja —.42

Megtekinthető vételkenyszer nélkül
KOREIN VIKTOR
„KALAPKIRÁLY“-nál.

É R T E S I T É S.

Van szerencsém értesíteni, hogy Zalaegerszegen, saját házámban (Munkácsy- és Szeget-utca sarkán) 1909. május 5-én egy, szakemberek által kezelt

molykár elleni óvó intézetet

nyitok. — Hogy ezen új intézetet a nagyközönséggel megkedveltessem, az alábbi mérsékelt óvási díjakat állapítom meg:

	kor.	fil.
Boa, muff, sapka (kalap), vadász mellény, lábzsák stb. kisebb tárgyak darabonként	1	—
Kurta férfi és női kabátok és hason tárgyak drbonként	2	—
Utazó-, városi- és kocsi bunda és hosszú kabátok	3	—
Szmirna és egyéb szőnyegek négyzet-méterenként	—	50
Gyermekcikkék féldíjasak	—	—

Megjegyeztetik, hogy a szőrmeárakra ártalmas naftalin, tabakkó és hason cikkek az óváshoz nem használatnak.

Tisztelettel

Vajdáné-Fürst Judit.

Kisebb tárgyak kéretnek dobozban beszoigaltatni.

Óvási Időszak május hó 15-től szeptember hó 15-ig.

DARUVÁR FÜRDŐ

Szlovoniában a Délivásut állomása.

Vasas- és Iszaphőforrások 34° - 50° C.

Kies vidék, remek park, nagy erdő. Márvány-, porcellán- és tükörfürdők, lápfürdők. Fango gyógykezelés és hidegvizkúra, lég- és napfürdők, szabadban való fekvés és hőzokura. Kiváló gyógyeredmények valamennyi női bajnál, vérszegénység, csúzaál, köszvény, valamint idegfájdalmaknál, különösen ischiasnál. Mérsékelt árak. Prospektussal szívesen szolgál a fürdőigazgatóság.

Jó és megbízható aratógép

szívesen vásárol a gazda, mert azzal időt és pénzt takarít meg.

Teljesen megbízható, kiváló szerkezetű és nagy munkaképességű gépek:

- „Milwaukee“ kéveköti aratógép,
- „Milwaukee“ marokrakó aratógép,
- „Milwaukee“ fűkaszálo gép,
- „Milwaukee“ acélgereblye, önműködő kiürítéssel,
- „Milwaukee“ köszőrülőgép,

melyek az egész világon és újabban a magyar gazdaágokban is mint a legjobbak vannak elismerve.

Írjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

megbízható ügynökök és képviselők az ország minden részében kerestetnek.

Megkeresések Budapest, főposta, postafiók 121. sz. intézendők.

munkás-hiányt

mezőgazdaságban csakis kitűnő minőségű gazdasági gépek használatával lehet pótolni.

Répkereskedők, vaskereskedők, gépműhely-tulajdonosok stb. részére alkalom nyílik

„PLANO“-gépek és pedig

- „PLANO“ kéveköti aratógépek,
- „PLANO“ marokrakó aratógépek,
- „PLANO“ fűkaszálo gépek,
- „PLANO“ acélgereblyék önműködő kiürítéssel,
- „PLANO“ köszőrülő készülékek eladásával jó jövedelemre szert tenni.

Teljes jótállás kifogástalan munkáért, legjobb szerkezetért és kitűnő anyagért.

megbízható ügynökök az ország minden részében kerestetnek.

Megkeresések: Budapest, főposta, postafiók 120. sz. intézendők.